

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 00008

BASHERTKEYT

Rachel H. Korn

*Permanent preservation of this book was made possible by
Sperber & Steinfeld Families Charitable Trust*

FUNDING FOR THE CORE COLLECTION OF YIDDISH LITERATURE
WAS MADE POSSIBLE IN PART BY A GRANT FROM THE
DAVID AND BARBARA B. HIRSCHHORN FOUNDATION

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

רחל ה. קאָרֶן

ליידער

1948 — 1928

ארוויזונגעגען פון אַ קָּאָמִיטְטָה

מאנְטְּרָעָאל — —

1949 — —

RACHEL H. KORN
B A S H E R T K E I T
(*KISMET*)

P O E M S — 1 9 2 8 - 1 9 4 8

C O P Y R I G H T
RACHEL KORN
M O N T R E A L
1 9 4 9

PRINTED IN CANADA

איך דענק דעם קאמיטעט — בזונדרס מאשא ראסקסע,
איידא מאוז און מלך ראוויטש — וואס האט זיך פארנווען מיט
אַרוַיסְגָּבָן דאס בווע. איך דענק אלע פרײַנט, וואס האבן עס
דעַרְמַעְלַעַכְט דורך גֶּרְעַסְעַרְעַ אָונְ קְלַעְנַעַרְעַ בִּיטְרָאָגָן. ר.ה.ק.

דאס שער-בלאט האט געציינט בצלאל מלחי

I

דאס על פטע געבעאָט

דער אנהויב פון א לֵיד

קאדיע מאלאדווסקיין

ס'אייז אנגסט, ס'אייז אגענדיקע שרעך,
ווי אויף דער שוועל צו גרויסן צער און לייד,
גלייך עס וואלט עפער פרעומדס געשוויגן ביי דער טיר
איינגעהילט אין שווערין, גראעם דעםערקליךיד.

עס אייז בראשית' דיק און נישט דערקענט
דער ברעה, צו וועלכּן ס'שווערט אועוק דאס הארץ אליאן,
לאוט איבער אלץ, וואס ליב, לאוט איבער הים און טרוים
און גיט אנטקען דער פארקנסונג מיט דער פיין.

ס'האט א געדאנק זיך איינגעקראלט אין בלוט
מיט נעלג פון א רוייביפוייגל אחוריותדייך און טיף,
און לאוט נישט אפ, בייז וואגען ער דערפילט
דען לעצטן, שלוכצענדיקון צאפל פונעם גות.

און ס'פליסט שוין יעדער טראפּן בלוט צו דער עקדה
וואו. ס'קען בלויו אויסלייזן פון אונטערגאנג
און אפשרען דעם מלאקס נאקטיעיך שעוזרט
און נזונדער, וואגלוונדייך קלאנג.

און פלאזים ווערט עס איזי שטיל אין דיר,
 או הערסט ס'געוין פון פאלנדיקע שטערן,
 און ווערט אָ קְרוֹג, אַ לְעַכְצַעְנְדִיקָעַ קְרוֹג,
 ווּאַס זָלְמָט אֵין אֵין זִיךְ דָעַם בְּלָאַעַם שִׁין פָון טְרָעָן.

און ס'דָאַכְטָה, די וועלט אֵין רַיְפָעָר אִיצְט גַעֲוָאָרָן
 אָוָן מַוְתַעַרְלָעַךְ די עַרְד צָו יַעַדְן וַאֲגַלְעָרָס טְרִיטָה,
 אָוָן גָּאַט אַלְיָין וּוְעַט פָּאָלָן פּוֹרְעָיִם
 פָּאָר אֶט דָעַר אִינְצִיקְסְטָעָר, דָעַר הַיְלִיקְסְטָעָר מִינּוֹת —
 אָוָן ס'אֵין דָאָךְ בְּלוֹיוֹן דָעַר אַנְהָוִיב פָון אַ לִיד.

כ'בין דורךגעווויקט מיט דיר —

כ'בין דורךגעווויקט מיט דיר, ווי ערְד מיט פֿרילינגדיקן רעגן
 און ס'הענט מײַן בלאָנדשטער טאג
 בײַם קלאָפּנדיין דופּק פֿון דיַין שטיַלסטן וואָרט,
 ווי דֵי בֵין בֵּים צוֹוִיג פֿון בליענדיקע ליפֿעַס.

און כ'בין איבער דיר, ווי דער צוֹוָג פֿון שְׁפָע
 אַין דער צִיט,
 וועָזָן אַין פֿעלְד גִּילִיכְט זִיך אֹוִס דער ווֹיזֶץ מִיטְן קָרָן.

פֿון מִינָע שְׁפִיצְנְפֿינְגְּעַר טְרִיפְּט גַּעֲטְרִישְׁאָפְּט אוֹיף דיַין
 מִידְן קָאָפּ,

און מִינָע יָאָרָן,
 ווי דֵי בִּיטְן אַינְמַ פֿעלְד,
 וועָרָן צִיטִיכְ-דִּרְיִיךְ אַון אַנְגָּעָקוֹוָאָלָן
 פֿון צָעֵד
 דֵּיך צָו לִיבְנָן, גַּעֲלִיבְטָעָר מָאָן.

ס'האָט זיך צעכּוֹווִינְט —

ס'האָט זיך צעכּוֹווִינְט, צעבליט דער פֿרילינג אַין מײַן בלוט
 מיט קאָרשׁבוּמוּיסְקִיט אָונְ בְּלָאָעָם באָרוֹוינְעָק,
 וועָזֶן ס'האָט אָ בְּלָאָו גַּעֲטָוּן מִיט מֻרְבְּדִיקָן וּוִינְט פֿוֹן דער
 דערמאָנוֹנְג
 אַיְבָּעֵר די בִּיטְעָן פֿוֹן מײַן וּוּאַרטְנְדִּיקָן גּוֹף —

אָונְ ס'האָט אַין פֿרּוֹכְפֿעַרְדִּיקָעָר שׂוּוֹאַרְצְעָרְדָּ פֿוֹן מײַן בענְקַשְׁאָפָּט
 אָ שְׁטִילְעָ שעָה אַרְיִינְגָעָפְלָאַנְצָט דִּין נָאָמָעָן.

ב'שטיי אין דער מיטאנציזט —

כ'שטיי אין דער מיטאנציזט פון דיין לעבן,
 א זאנג, א געבעיגעגע פון פולקיזט אין מיטן פון פעלד,
 וואס האט שוין אויסגעטען דאס גראנע יוניע-העמדל
 אוון וואקסט אריין אין גילדנער זיכערקייט פון קומען-
 דיקע טאג.

ס'שפילט די לופט מיט לילא-גלאעך אוייפ וויטע לאנקעם,
 דער זומער שמעקט מיט ביטער-דריך פון ווילדן מאן,
 מיט פארענדיקער, הייסער ערעד
 און מיט מיינע האר.

אוון וווען סע פלאעכט זיך צו די בלאנדע צעפֿ דער טאג,
 אוון דער אוננט קלוייבט די פערל פון דער ראסע,
 פאלט מײַן ברוינער לייב צו דיינע פֿיס.
 ווי די זאנג, וואס ברעכט זיך פֿאָרְן שְׁנִיטָע.

ס' בליען —

ס'בליען מײַנוּ ליפָן מיט דיין נאמען,
מײַנוּ טרוימען הענגען איבער דיינע טאג, ווי טויפָן,
דורך שטאכִיכִיטָן פָּון מײַן וואָרטנדיין גָּארטָן
נייגַן זיך צו דיר פָּון שעה'ען צִיטִיכִיק-שׂווערֶע טְרוֹיבָן.

דורך די סקייפָעס פָּון מײַן לעבן פרילינגט זיך מײַן בלומַ
ווערט דֵי בענקשאָפֶט סְעַרְפְּצִיכִיטִיך, קְלָאָר,
אָפֶשׁ ווַיְיסְטוּ נִישְׁטָה, ווי ס'שְׁמַעְקָט דָּעַר זּוּמָעָר?
כ'ברענְג אִים דֵיר אַין רִיחַ פָּון מײַנוּ האָרָה.

ס'בליען מײַנוּ ליפָן מיט דיין נאמען,
מײַנוּ פִּינְגָּעָר חְלוּמָט זיך דיין גּוֹף —
ס'גִּיאַיט מײַן האָרִיז צו דֵיר דורך לאָנגָע טְרָעָפַן פָּון יָאָרָן,
שְׁנִיאַידְט די נָאָכְט אוּיפַּה הָעַלְפָּטָן מיט זִין רָוֶת.

מיין הארץ לויפט צו דיר —

מיין הארץ לויפט צו דיר,
וואַי אַקְינֵד אַיַן קָלִינְגָע, נִיעַש שְׂטוּיוֹאַלְעַד
דאָס עֲרַשְׁתָּעַ מֶאָל אַיַן שָׁוֵל,
אוֹן סְאיִילַט זִיךְרַיְךְ אוֹן גִּיכָּעָר.

עס קען דאָך אַוִיסְרִינְגָעַן פָּנוּ דָעַר שָׁעה דָאָס בְּלוֹטַן,
וואַי פָּונְגָהּ הָאַלְדוֹן דָעַר נִישְׁתְּדֻרְשָׁאַכְטָעַנְגָּר טְוִיבָּה
אוֹן פָּאַרְהָאַלְטָן דִּי טְרִיטָּה.

סְקָעַן אַרְיְבָעֶרְלְוִיפָּן דָעַם וּוְעָגָּה
אַמְּנִינְמָטָן,
וואַי אַהֲנוּ מִיט אַוִיפְגָּעַשְׁתָּעַלְטָע אַוִיעָרָן
אוֹן פָּאַרְפָּאַלְן —
עס וּוְאָרְטַּשְׁוִין דָאָס אַוְמְגָלִיק הַינְּטָעָר יַעֲדָן פְּלוּיטָן,
אוֹן סְקָעַן אַוִיךְ זִין — צַו שְׁפָעַט.

לויפט מיין הארץ צו דיר
אוֹן אַיִילַט זִיךְרַיְךְ אוֹן גִּיכָּעָר,
אוֹן קָלָאָפְטָן בַּיְדֵין טִיר מִיט זִין שְׂטִילְ-לִיבְסְטָן צִיטָעָר
— בִּיסְטָו דָאָס אַיַן דָעַר הַיִּים ?

אַ בָּרְיָוֹן

וויסט, ליבסטער —
 היינט איז דער טאג אָזוי זוניק און הארט,
 ווי א גאָלד-געלע פרוכט.
 איך וואָלט אִים גענומען
 פֿאָמעלעך און צערטלעך,
 אוֹ בִּיאָל נישט אָפּמַעַן פֿון אִים די קְלאָרָע פֿאָרב,
 איינגעוויקלט אֵין דעם וויכַן פְּלאָקס פֿון מִינְעָט טְרוּמָעָן
 אָון גַּעֲשִׁיקָט צוֹ דִּיר,
 ווי אַ בְּרִיּוֹן.

גָּאָר כְּיוֹוִיס,
 אוֹ ווּאָלטֶסֶט דעם „ברִיוּוֹ“ צוּרִיקְגַּעַשִּׂיקָט גָּאָר בָּאָלְד
 מִיט אַ רְאַנדְ-בָּאָמְעַרְקָוָגָג גָּאָר צִיכְתִּיק אָון פִּין,
 אוֹ אָסָהָר, דוֹ פָּאָרְשְׁטִיִּיסְט נִישְׁטָה, ווְאָס אַיךְ מִינְז
 (עַס אָזוי דָּאָר, רְחַל, מִיט דִיר אָזוי אַיְבִּיךְ, אַיְבִּיךְ)
 אָון בִּיסְט גָּאָר בִּין,
 יָא, בִּין בִּיסְטוֹ אָפְּילָוֹן,
 ווּילְ דָּעַר קוּוּעָרֶט — אָזוי לִידִיךְ.

איך וואָלט געווֹאַלט אַמְּאַל דִּין מַאמְעֵן זָעַן

איך וואָלט געווֹאַלט אַמְּאַל דִּין מַאמְעֵן זָעַן
 און אַיר קַוְשָׁן דַּי הַעֲנָת —
 מסתמאַ וואָלט זַי אַינְנָעַ אַוְיגַּן דַּיְךְ גַּעֲפִינְגַּעַן
 און אַלְעַ דִּינְגַּע וּוּרְטֶעֶר, וּוּאַס כְּהַאַט אַוִּיסְפָּהָהָלְטָן אַיְן
 מַיִן בְּלִיק

און אָפְּשָׁר וואָלט זַי מִיר אַנטְקָעְגָּנוּגָעְקוּמָעַן
 מִיט אַ שְׂמִיכָל, אַ שְׂטִילָן, אַ קְלוֹגָן,
 וּוּאַס פְּלִיט תְּמִיד אַוִּיפָּה לִיבְּפָן פָּזָן מַאמְעַס,
 זָעַן זַי פִּילָּן בָּאַשְׁטָעְטִיקָט דָּוְרָךְ אַנְדָּעָרָעַ פְּרוּיָעַן
 זַיְיעָר לִיבְּעַ צָוָם אַיְגָעָנוּמָן זָעַן.

און אָפְּשָׁר גַּאַר —
 און אָפְּשָׁר וואָלט מַיְךְ גַּעֲוֹאַרְנַט אַיר בְּלִיק,
 (מַאמְעַס וּוִיסְטָן שְׁטָעַנְדִּיקָט מַעַר, וּוּי אַנְדָּעָרָעַ סְדוּרִיעַ)
 פָּאָר דָּעַם וּוַיְלִדָּן צָעַר
 און דָּעַם הַאֲרָבָן גַּלִּיק
 צָו לִיבְּנָן אַיר זָעַן.
 איך וואָלט געווֹאַלט אַמְּאַל דִּין מַאמְעֵן זָעַן
 און אַיר קַוְשָׁן דַּי הַעֲנָת.

מיין נאמען

מיין נאמען שמעקט מיט פֿאַרוּוָיָאנַעַטָּע נעכט
און זאָרְגֶּפֶלֶט טָעָג.
ער האָט אַריִינְגֶּעָנוּמָעָן אָונְטָעָר זִיךְרָן לְעֵבֶן,
וֹוי אַ בּוֹשָׁל זִין גַּעֲסָט
און הִיט אַ יְעַדְן פֿינְטָל פֿוֹן מִין אוֹיג.

און דָּאָק אַיְזָעָר מִיר אָווִי פֿרְעָמָד,
וֹוי אַיְן זָוְמְעָרְדִּיקָן שְׁטוּבָּה
פֿאָרָן מִין הוֹי
פֿוֹן דּוֹרְכְּגִיעָר דִּי שְׁפָוָר.

און טַילְמָאָל הָאָב אַיְיךְ פֿיְינְטָמִין נאמען —
אַנְגְּזָעָטִיקָט מִיט מִינְגָּעָה אַפְּנוֹגָסָלָאָזָעָ טָעָג.
מִיט מִינְגָּעָה נִישְׁתְּדֻרְשָׁלָאָפְּגָעָן נַעַכְתָּ,
וּוְעַט עָרְבְּלִיבָּן אַיְיךְ דָּאָן,
וּוְעַן כִּיוּלָל לְאָנְגָּשָׁוּן נִשְׁתְּזִין זִין.
און ערְגָּעָץ אוֹיפְּךְ אַ שְׂטִיקָ פֿאָפִיר,
אַדְעָר אוֹיפְּךְ גְּרָאַ-הָאָרְטָן שְׁתִּין מִיר צָוקָאָפָנָס,
וּוְעַט עָרָה, וֹוי אַ פֿעַטָּע, שְׁוֹאָרְצָעָ שְׁפִין
מִיט זִין טַוְנְקָלָעָם גַּעֲוָעָב מִיךְ פֿאַרוּזָעָבָן
און לְעֵבֶן, לְעֵבֶן, לְעֵבֶן.

וּוִי בְּעַרְעוֹזָעַם וּוַיִּסְעַ —

דִּינֵּעַ יָרֵן, וּוִי בְּעַרְעוֹזָעַם וּוַיִּסְעַ
 זַוְיְמָעַן אִין מִין וּוֹעֲג —
 כְּטֶרֶאָג אִין מִינֵּעַ צִיטֶעֶרֶנְדִּיקָעַ קְנוּזָעַ
 דִּי גָּאנְצָעַ שְׂוּעֶרֶקִיטַּפָּן דִּין נִשְׁטָדְעֶרֶזָאָגָטָן וּוֹאָרטָן,
 אָוָן מִינֵּעַ לִיפָּן וּוֹעֲרָן רֹוִיט אָוָן פּוֹלָּ
 מִיטָּ פְּרִילִינְג אָוָן מִיטָּ דִירָן.

אִין כְּמַאֲרָנוּ, אָנוֹגְגִּשׁוּעֶרֶעַ טָעַג פּוֹן דָעַר דָעַרְוָאָרְטָוָגָג
 לוֹיפָן דִּינֵּעַ אָוִינָן נִידָעֶרֶק בַּיִ דְרַעַדָּה,
 וּוִי שְׂוָאָלְפָן עָרָב שְׁטוּרָעָם.

עַס זַעַנְעַן אַנְגָּעָשָׁפָאָנְטָן מִינֵּעַ טָוְנְקָלָעַ בּוִיגָּנָס פּוֹן דִי בְּרַעְמָעַן
 אִין וּוְלְדוֹן, אָוּמְמַעְכְּטִיכָּן צָאָרָן
 אָוִיפָּ מִינֵּעַ לִיפָּן, וּוֹאָס קַעְנָעַן דִיר נִשְׁטָה הַעַלְפָן.
 אַיְינְגָעְקָלָעְמָטָע אִין פָּאָרְשָׁעָמָטָן אָוָן נָאָרִישָׁן שְׁטָאָלָן,
 שְׁטָאָמָלָעַן זַיִ אַיְינְגָעְקָשָׁנָטָן, שְׁטִילָן,
 בְּלִיוֹן פָּאָר וִיךְ אַלְיָין
 דָאָס, וּוֹאָס סְהָאָפָן דִיר שְׁוִין טְוִינָטָן מַאלָּ
 גַּעְזָאָגָטָן מִינֵּעַ אָוִינָן.

מיינע הענט

מיינע הענט —
צויי וועלטן,
מייט ליניעס גלייכע, קראומע
פונ טיכן, בערג און טאלן.

דורך שמאלע, דינטשיקע ראוועם,
איינגעקריכטע פונ טויזנטער יארן
פליסט מין גורל, ווי און אומבאקאנט און טרויעריך וואסער —
טיילמאָל צו דיר,
טיילמאָל פונ דיר,
און טיילמאָל צו און אומבאקאנטן, וויתן ציל.

די צען רצעוויזיסע, בלאסע האלב-לבנות
לעשן זיך קיינמאָל נישט אויס
אייבער די ציטערנדיקע כוואלייעס פונ מין בלוט
אונ היטן, ווי אייביקע עדות
דען זיטן סוד פונ מיינע שפיצנפינגער.

אונ און אס טרעפען זיך טיילמאָל אין חל' פונ צייט
די באונדערע וועלטן פונ אונדערע הענט,
בליבן דעםאלט אויף א רגע
אומבאזעגלעך, שטיל,
ווי פארנעפלט פונ צופיל אומגערכטן גליק
די צוויי רווייטע זונען אין אונדערע לייבער.

בענקשאפט

ס'זענען מינען חלומות איזי פול מיט בענקשאפט,
 או ס'שמעקט איזען אינדעפרַי
 מײַן לֵיבּ מיט דִּיר —
 און ס'טראיקנט צו פֿאמָעלָעַר אויף מײַן צִינְפָּאָרְקָלָעְמָטָעַר לִיפּ
 דער אַינְצִיךְעָר סִימָן פֿוֹן דָּעֲרַשְׁטִיקָטָן טְרוּיעָר,
 אַ טְרָאָפּן בְּלוֹטּ.

און ס'גִּיסָּן שווין אַיבָּעָר די שעָהָעָן, ווי פּוֹסּוֹת,
 אַיְנָעּ אַיְן דָּעָר צוֹוִיטָעָר,
 די האָפָּנוֹגָג, ווי טְיִיעָרָן ווַיַּן —
 או דו בִּיסְטָן נִישְׁטָן ווַיַּטָּן,
 או אַטּ, אַ יְדָעָ רְגָעָ
 קָעְנְסָטוֹ קוֹמָעָן, קוֹמָעָן, קוֹמָעָן.

מיין שטאט

מיין שטאט איז שטענדיך ושעדנע
 דיך —
 גאַסן, ווי ליפֿן
 ווילן צופאלן צו דיינע טרייט.

קומסט צו חלום די בימער אנטקעגן מיין פענצטער
 אין לאָנגע, ווינטערדייקע נאכט.
 קוקן זי דאון אַרוֹוי צו מיר מיט בייזקיט און חד
 און בליען
 מיט טונקעלען צוּוִית
 פון קאּוּקָעָס און קראָעָן.

צוגן גײַען און קומען
 אין אייביקן געלליה, אין אייביקן געיגג.
 מיט אַדערן פון רעלסן צעצוויגגעט
 פלייסט די בענקשאָפט
 צו אַ קלײַינעם פונקט
 פון דער גראַיסער וועלט.
 דאס הארץ פון דער סטאָצְיַע פֵיבָערֶט
 און וואָרָפֶט אַרוֹיס דעם רעגןבויגן פון דער בריך
 דיר אַנטקעגן
 צו אָומְבָאָקָאנְטָע, בלוייז געאנטָע ברעגן.

מיין שטאט איז שטענדיק זשעדען דיך
און ווארט —
טאמער וועט א פלאטער טוּן א ווייסער פוייגל
מיט דרייבנע, שווארצע פעדערלעך פון אותיות,
וואס וועעלן אויסזונגען אין אין איינצייקן אטעם
דער שטאטס און מיין נאמען,
און אפשר, אפשר
אנזאגן דין קומען.

לידער אָן אַ נְאָמָעַן

I

שוווער איז דער וועג צום ברעה פון דער בענקי שאפט.
און וויט —
אפיקלו טריומען,
אומדער מידלעכע, עקשנותדייקע וואנדראָר
באקומוּן פיבער-פלעken
און שטארבן פאָר דער צייט.

די טאג זעגען ווי דורשטייקע הינט,
לעken די זון מיט רווייטע צונגגען
און שפֿינֶן נאָר אלע טרייט.

יעדע נאָכט שליכן מײַנע הענט פון מיר אָזעָק,
ווײַ אַ צענפֿינְגערדייק געבעט
מיט דער האָפּונָג,
אוֹ סִוּעַט זֵי אַפְּנָאָרָן אַ שְׂטִילָעָר, פַּאֲרָמָה אַרְצִיקָעָר חָלוּם
און אָונְטָעָרְרִיךְן אָונְטָעָר זִיְעָרָע דְּלָאנִיעָס
דיין פְּנִים.

נאָר דער שמייכָל אָרוּם מײַנע לִיפּוֹן
אייז ווי אַ לעַצְטָעָר, אַיבָּעָרִיקָעָר ווּעַכְטָעָר,
וּאָס הִיט די פָּאַלְבָּרִיךְ
צַו אַ חְרוּבוֹן גְּלִיקְ.

II

מיינע ווערטער ווי די הענט פון א בלינדן
טרעפן תמיד דערגעבן דיין הארץ.

כ'קען שוין אויסנוייניק,
ווי זעלטן בי וועמען,
דיין שמיכל, דיין טרויער,
און כ'זוייס ווי צו ליינען טונקעלע היידאגליפן
פון דינע שועערעך ברעמען.

און דאך איז מדברדיך דער שטח צוישן אונדז
אשיך פון קאליר,
ווי ס'וואלטן אלע טרוימען אַפְגָעֶבָּרָעָנֶט
פון ביידע זייטן וועגן,
וואס פירט צו דיר.

כ'האָב פִּינְטַּ מִינְעַ וְעוֹרְטָעַ,
וְאָס סְהָאָטַּ זֵי דָעַרְ צַעַר נִשְׁתַּ עֲזָוְדִּיךְ גַּעֲמָאָכְטַּ —
כ'האָב פִּינְטַּ מִינְעַ וְעוֹרְטָעַ,
וְאָס זְעַנְעַן נָאָרְ אַלְעַ,
ווי די הענט פון א בלינדן
און טרעפן תמיד דערגעבן דיין הארץ.

פֿאָרוֹויַן עַטְעַר פֿרִילִין

I

געדעוקסטע ?
 כ'האָב דיר געזאגט אַמְּאָל
 אין אַ פרעם דער שטאט.
 אויף אַ טוֹנְקָעַלְעֵד גָּסָם.
 מיט לִיפָּן פֿאָרְקָלְעַמְטָע פָּונְ לִיבְעַ אָוּן דָּאָס :
 — בִּיסְט מִין אָומְגָלִיק.

האָסְט אַוְיְגָעַלְאָכְט הַוִּיךְ
 אָוּן אַיְן קְרִיאָזְ פָּונְ דִּין לְאָכְן
 מִין אָוּמְרוֹ פֿאָרְשָׁלָאָסְן.

נָאָר זִינְט יַעֲנָעָם פֿאָרְנָאָכְט
 קוֹך אַיְיךְ אַלְּצָ אַוְיְף מִין האָנְט אָוּן טְרָאָכְט,
 אָוּן וּזְ דִי גּוֹרְלִיּוּעָגָן,
 וּוָאָס האָפָּן דִּיךְ גַּעַשְׁתָּעַלְט מִיר אַנְטְקָעָגָן
 אַיְן אַגְּטַ-פֿאָרְלָאַזְעָנָעָר שָׁעה.
 אָוּן פְּרָעָג בִּי דָעַר שָׁאָרְפָּעָר, אַיְינְצִיקָּעָר לִינְיָעָר,
 וּוָאָס לוֹיפְּט קוּוֹעָר אַדוֹרָךְ דָעַר גַּאנְצָעָר דְּלָאָנִיעָר,
 וּוֹי אַגְּלִיאָטְינָעָר,
 צִי וּוּעָט זִי קְעַנְעָן דּוֹרְכְשָׁנִיְּדָן דָעַם שְׁטָרִיךְ
 מִיט וּוּלְכָן כִּבְין שְׁקָלָאָפִישׁ גַּעֲבּוֹנְדָן צָו דִיר
 אוַיְיךְ אָוּמְגָנָאָד אָוּן גְּנָאָד ?

און אפשר וועלן מיר זאגן ראוז היזראגלאפֿן
 ווער ס'האט דיך גערופֿן,
 צי מײַן בלוט,
 צי מײַן טרוּים?
 און אפשר ביסטו בלויין צוּפֿאָל,
 ווי אַין מיטן פעלד דער בוּם,
 וואָס ווינט האָט פֿאַרזייעט זײַן זָאמָען?

אייך וווײַס עס נאָך אַלְץ נישט,
 נאָך וועלן כ'פֿאַרמָּאָך די דָּאנְט,
 הערד אייך,
 ווי אַלְעַ לִינְיָעַס פּוֹן דער דְּלָאנְיַע
 לוּיפֿן זיך אַין ווילדער שְׁרָעָק צְזָאמָעָן
 אַון שְׂטָאַמְלָעָן, שְׁלָטָן, רָופֿן
 דִּין, דִּין נָאַמָּעָן.

II

טונקעלע שאטנס ליגן אונטער מינע אויגן,
ווײ א הילפלאָן געבעט.
וואָס האָט אלע ווערטער אויפּן וועג פֿאַרלוּירֶן.

כ'בִין גְּעוֹווָאָרָן אָזְוֵי שְׁטִילָן,
וְוי דָעֵר בּוּיְם עֲרֵב שְׁטוּרָעָם.
יעַדְעַ צְעַרְטְּלַעְכִּיְתַּ, וְעַלְכָּעַ סְאַנְטַ נְאָרָ מִין בְּלוּטָן
הָאָלָט אַיךְ גְּרִיְתַּ פְּאָרְ דִּירָ
אוֹנְטָעָר דָעֵר דִּינְגָּרָהָיְטַ פּוֹן מִינְעַ שְׁפִיצְנְפִינְגְּעָרָן.

נְאָר סְיְוִוִיסְטַ שְׁוִין מִין קִישָּׁן, מִין שְׁוֹעֵל אָוָן מִין טִירָן,
אָז בִּיסְטַ נִישְׁטַ גַּעֲקוּמָעָן.
אָוָן אַפְּילָו דִּי אַלְטָעַ פְּלַאֲפְלַעְרָקָעַ, דִּי גָּאָסַן,
וְואָסַ פְּרַעְגַּט אָוִיסַ טָאָגַ-טָּעַגְלָעַדַּ דִּי קְנַאְפָלַ פּוֹן שִׁיךְ
— וְוּהָיַן אָוָן צָוּ וּוּמְעַן אָוָן נְאָר וְואָסַ אָזְוֵי גִּיךְ ? —
הָאָט דַעְרוּנְטַ אַלְיָן
אַיְן דָעַם מִידָן אָוָן הִילְפָלָאָן שְׁרִיטַן,
אוֹ אַוְיךְ הִיְינְטַ הָאָבַ אַיךְ גְּעוֹווָאָרָט אַ גַּאנְצַן טָאָג אַוְמוֹזִיסְטַן.

זענען אלע שטערן פֿאַרְלָאַשּׁוֹן גּוּוֹאָרֶן
פֿון יַעֲנֵעֶר זִיִּיט וּוְאנַט —
די נַאֲכַט אַיּוֹ טְרוּיְעָרִיךְ, שְׂוֹאָרִיךְ אָוֹן אַוְמְבָאָקָאנַט,
נַאֲרַ וּוְיִי אַ רְוִיְתָעֶר שִׁין,
וּאָסְ קָעָן נִישְׁטָן אָונְטָעָרְגִּין,
הַעֲנָגֶט נַאֲרַ אלְץָ מִיּוֹן הָאָרֶץ אָוִיפְּ דָעַר קְלָאָמְקָעַ פֿון טִיר
אוֹן צָוְקָט בֵּי יַעֲדָן אַוְמְגָעָרִיכְטָן שְׁרִיבָט,
אוֹן וּוְאָרָט,
דוֹ זְאַלְסֶט עַס נְעַמְעַן אִין דִּין הָאָגָּנָט.

III

עס איז נאך אלץ דערזעלבער הימל איבער אונדז,
ווײ א בשוטפודיקער דאך,
און אפשר האבן מיר צו גלייכער צייט דערזען דעםזעלבן שטערן—
נאך ס'ברעכט זיך אויף א פרעמדער טיר דיין שמאלען שאטן,
און ס'טירנוקט אן אנדער קישן מיינע טרען.

און מיינע ווערטער קענסטו אויך נישט הערגן,
ויליל צען, צי צוואנטזיך גאנסן טראגן וויטער נאך אוועק, ווי ימען,
די טראטוארן ווערן שטורעמדיקע כוואלייעס
און קענען יעדן וועג אויף אייביך שוין פארצאמען.

אייך וויס, דו ביסט מסתמא היינט מײַן טיר פֿאָרְבִּיגְגָּעָנְגָּעָן
און ווי א וויטער, פרעמדער זי געמיין —
און כאטש ס'אייז נאך דערזעלבער הימל איבער אונדז,
אייז דאך, ווי ס'וואלטן גאנצע וועלטן זיך געפיטן.

מיין ווארטן

איך וויס שווין, אז עס איז אומזיסט געוען מיין ווארטן —
 כ'האָב הײַנט אָ גאנצָן אִינְדערפֿרִי¹
 געלְיעַנְט דעם פְּלִי פֿון קְלִינְעַ פֿיגָל
 אָוָן כ'האָב זִיךְ עַס דָּעַרְדוֹוּסְטַטְ פֿון אַונְדוֹזָעַר קָאָז,
 וּזְאָס האָט פֿאָרגְעַסְטַן צֹ לְעַקְן
 אַירְעַן וּוַיְיס-גַּעַלְעַ פֿלְעַקְן,
 וּוְס' אָיז דָּאָס אַירְ טְבָעַ,
 צָום סִימָן,
 אָז עַמִּיךְ דָּאָרְךְ קְוֻמָּעַן.

אוֹן אוֹיךְ דָּאָס פֿיְיַעַר אָיז גַּעַלְעַגְן אִינְגָם אוֹוֹוָן,
 וּוְיַפְּרַשְׁעַמְטַ.
 אַיְן אַש אָוָן יָאָוָש אִינְגַּעַזְנוּקָעַן
 אוֹן נִישְׁטַ גַּעַשְׁפְּרוֹנְגְּגָעַן אַנְטְּקָעַגְן אָ גַּאֲסַט
 מִיט אָ גַּאֲרְפַּן פֿון פֿוֹנְקָעַן.

וּוְעַסְטַ הַיַּינְט שְׂוִין נִישְׁטַ קְוֻמָּעַן גַּעֲוִוִּיס.

כיועל אויסלעשן דעם לאטפ און פארשטעלן די פונצטער
 פאר אלץ וואס אייז נאענט און וויט.
 כיועל דאן מיט אלע מיינע גליידער
 זיך ווארפן אין דער דושונגלו פון מיין אינזאמקיט
 און טאפען מיט געדאנקען, ווי מיט שטילע טרייט
 די נאכט,
 או ציאַל נישט אָנְטְּרָעֵטָן אַסִּטְּשָׁעֵנְדִּיקָן שלאנגענְקָאָפּ
 פון דער דערמאָנוֹגָן.
 דאן וועל איך אויסטרעken צום גראָס די האָנט
 און נעמען רעדן צו מיין שאָטָן,
 וואָס בלאנקעט, ווי אַבעְּוָנדְּנִיק אויפּ דער וואָנט.

קען פינצטער זיין —
 נעם מיין הייסן אָטָעָם אין דיין שמאלעָר האָנט אָרְיִין,
 זאג אַין וואָרט — און מיין גאנצעָר טרויעָר ווועָט פָּאָרגִּין.

ווען ב'בין אווועק פון דיר

האָסֶט גַּעֲזָעָן אוֹיֵף מִין פְּנִים דַּעַם שְׁמִיכָּל
אוֹן גַּעֲמָאָסֶטֶן מִין לְעֵבֶן
מִיט אַרְשִׁינְגָּעָן פָּוָן גַּלְיקְלָעֶכֶעֶן טָעָג,
וּוְאָס וּוְאָרְטָן נָאָר עַרְגָּעָץ אוֹיֵף מִיר.

אוֹן נָאָר דִּי בְּרוּינְגַּעַן עַרְדַּהְטַּה גַּעֲהָעָרֶט
דָּאָס שְׁטִילָעַ וּוְיִינְגָּעַן פָּוָן מִין שְׁרִיטַּת,
וּוְעָן כִּיבִּין אַוְועָק פָּוָן דִּיר.

אוֹן בְּלִיּוֹן דָּאָס וּוְיִיכְעַגְּרָאָן,
וּוְאָס אַיְזָעְבְּלִיבָּן צְוֻגְעָפְלָעְטָשַׁת, דָּעַרְשְׁטִיקַּט
אוֹנְטָעָר מִין אַיְינְגָהָאַלְטָעָנָעָם טְרָאָט,
הָאָס גַּעֲפִילְטַּת,
וּוְסְפָּלִיסְטַּעַט אַרְיִין מִין הָאָרֶץ
אִין דִּי הוַיְכָעַ קְנָאָפָל פָּוָן דִּי שִׁיךְ
אוֹן שְׁמִידָט זַי צַוְּמָאָרֶט
מִיט דָעַר שְׁטִילָעַדְרַה האַפְנוֹנָגַג,
אוֹן,
אָפָּשָׂר, וּוְעַסְטוֹ מִיךְ רַוְּפָן צְוָרִיק.

אבער דער ערשותער בויים ביימן ראנד פון וועג
דורך הפקרידיקער אינזאמקייט נבייאש קלוג.
דורך ווינט און שטורעם צו דער ערדר געבעיגן,
האט שוין געהאלטן גרייט פאר מיר
דאס אויסגעשפֿרײַטָע, קילע טוק פון שאטן,
כדי צו פֿאַרדעַקָּן דעם טרייער פון מיינע אָוִיגָּן.

א לֵיד פָוּ נַעכְתָּן

אֲזֹוי צִי אֲזֹוי, סְאיָזֶ אַלְץ אַיִנֶס, סֵי וּוִי סֵי —
 כִּיזֹוִיס נִישְׁט וּוּ. דּוּ בִּיסְט אַיצְט
 אָוּן וּוּ. סְיוּעַט זַיִן מָאָרְגָּן דִּין הַיִם.
 אָפְשָׁר וּוּעַל אַיךְ פָּאָרְבִּיגִין לְעַבְנָן דֵּיר, וּוּי אַ פְּרֻעְמָדָע,
 דָּעַם קָאָפֶן צַו דָּעַר עַרְד גַּעֲבּוֹיָגֶן
 אָוּן סְקָעָן זַיִן,
 כִּיעַל אִין טָמֵל דִּיךְ מַעַר נִישְׁט דַּעֲרַקְעָנָעָן
 מִיטְ מִינָעָן קוֹרְצְזִיכְטִיקָע אַוִיגָן.

סְיוּעַט דִי גַּאַס, וּוּי אַ שְׁרִינְט אָונְדוּ צַעְטִילְן
 מִיטְ קְלָלוֹת, גַּעַשְׁרִיְיעַן אָוּן בְּעַטְלָעָרְשָׁעָר תְּפִילָה,
 מִיטְ קִינְדָעָרְשָׁע וּוּגְלָעָךְ אָוּן קוּישָׁן מִיטְ פִּיגָל
 אָוּן דּוּ וּוּעַטְ נִישְׁט אַנְעָן אַפְּילָה,
 אוּ דָוְךְ דְּזָוְנְגָל פָּוּ שְׁטִינְגְּרָנָעָן מוּיעָרָן
 הָאָבָן זַיְךְ גַּעַרְוָפָן אָונְדוּעָר בִּינְדָנס טָרִיטָט,
 וּוּי פָאָרְבָּלָאָנְדוּעָטָע פִּיגָל.

נאָר צוֹזָאמָעַן מיט שטוּיב אָוָן מִיט ווִינְגַט
וועֶל אֵיךְ בְּרוּנְגָעָן אֲהַיִם,
אַיִן דֵי פָּאַלְדַּן פָּוּן קְלִיַּד
דוֹיִן רֵיחַ,
וּוֹאָס הָאָט מִיר אָוְמְבָאוּוּסָט אֲזַעַץ גַּעֲטָוָן צָוָם הָאָרֶצָן
צְוֹוִישָׁן שְׂוּוִיסָס אָוָן בְּעַנוּזָן, פְּעַרְפּוּמָעָן אָוָן זֵידַה,
וּוַיְ טְבַת דֵי אַנְוָנְגָן פָּוּן פְּרִילִינְג.

סְיוּוּט פָּוּן דָּעַם זֵיךְ מֵיָּן לְעַפְן נִישְׁתַּבְּעִיטָן,
גָּעוּוִיסָס,
סְיוּוּט בְּלִיְבָן אַלְץ וּוְיְגָעוּעָן,
נאָר סְיוּוּט זֵיךְ מֵיָּן קָאָפְּ בּוֹיגָן טִיפְּפָעָר אֲגַבְּ
אוּן גְּעַפְן צֹו טְרָאָגָן דָּעַם שְׁקָלָאָפְּשָׁן טָאגְ
נָאָךְ אֲטְרָעָר,
אוּן גָּאָרְנִישָׁט מָעָר —

נאָר בְּיִינָאָכָט וּוְעֶל אֵיךְ נָאָכְגִּיאָן יְעַדְן וּוְאָרָט אָוָן יְעַדְן
שְׁמִיכָל דִּינָעָם

פָּוּן דְּאָסְנִי,
כָּאָטָש אַלְץ אֵיז שְׁוִין פְּאַרְמָאָלוֹן,
סֵי וּוְיְסֵי.

בָּאָנָעָנָעָנִישׁ

שלום קאמפֿן

I

דיין קאָפּ באַזְוַילְבָּעַרט גֶּרְאָ.
 ווי ס'זָוָאלְט מֵיַן אַטְעַם גַּעֲפְרוֹירַן גַּעֲוָאָרַן
 אוַיף דִּינְנָעַ האָרָאָ,
 פָּוָן יַעֲנָעָם וּוְאָרָטָה,
 וּוְאָס כְּהָאָפּ גַּעֲזָאָגָט
 קְרִיק מִיט אַזְוַיְפִּיל יָאָרָ.

דִּינְנָעַ אוִיגָּן לִיעַנְעַן מִינְנָעַ לִיפָּן,
 סְבִּלְיַט אַ וּוְאָרָטָה, אָן אַיְנְצִיקָּעָס מִיט פְּרִילִינְג
 שְׁמַעַלְצָט דָעַם פְּרָאָסְטָטָפּוֹן לְאַנְגָּעַ יָאָרָן שְׂוֹיְיָגָן.
 — שְׁזַוְימָט אָוָן שְׁטוּרָעָמֶט, ווי אָן אַיְזְבָּאָפְּרִיטָעָר טִיךְ דָאָס הָאָרָץ—
 סְשַׁמְעַקְטָט דֵי לוֹפְטָט מִיט וּוְיִסְטָן בְּעַזְוֹ אָוָן עַרְשָׁתָן, בְּלָאָעַם סָודָה,
 יַעֲדָעָר וּוְעָגָן אַיְזָוְידָעָר חָבָר, יַעֲדָעָר בּוּים אַיְזָגָט,
 אָוָן יַעֲדָעָס וּוְאָרָט אַיְזָ—
 — דָוָן.

היינט בין איך ווידער אלט נישט מער ווי זעכזע יאר,
און יעדער שטערן איז היינט גראיס און צויטשערט, ווי אמאל,
נאר ס'קעגען קיינמאָל מער נישט ווערן שווארץ
דיינע גראע האָר,
צו וועלכע ס'אייז מײַן אַטְעַם צוגעפּרוּין
מייטן פראָסְטִיקָן וואָרטָן,
קריך מיט אֶזְוִיפִּיל יָאָר.

II

פריצייטיק איז געוווארן אוונט אָרוּם מִיר —
 אָפִילוּ מַיְן קִינְדָהִיט,
 ווֹאָס כִּיְהָאָב אָוִיפְסְנִי אַנְטְּדוּקֶת אֵין דִּינָע אָוִיגָן
 הָאָט נִישְׁתַּג עֲקָעָנֶת פָּאָרְטְּרִיבֶן
 דַּי שָׂאָטָנֶס פָּוּן עַרְשְׁתָּע, שְׁמָאַלְעָ קִינְיִיטְשָׁן.
 מִינָעַ הָעָנֶת ווַיְאָגַעַן מִיט טְרוּמָעַר —
 פָּאָרְאָנְקָעָרֶט צַו פְּרֻעָמְדָע, אַמְּבָאָקָאנְטָע ווּלְטָן,
 פָּאָרְלִירָן וַיְיַאֲלֵץ אָוִיפִין ווּגָן,
 אָפִילוּ דִין לִיבָע הָאָבָן זַי אַנְפָאָרְטְּרוּטָט דָעַם ווַיְנַטָּא אָז
 פְּרֻעָמְדָע מַעֲנָשָׁן.

אוֹן אוֹיךְ דִין קָאָפְהָאָט אַנְגָּעוּהִיבָּן דַעְמָעָרָן
 מִיט אַיְזָגָרָאָע הָאָרָךְ
 אֵין דָעַם פָּאָלְשָׁן רָעֵמָל פָּוּן דִין לְעָפָר,
 פָּאָרְשָׁקָלָאָפֶט צַו אַטְּרִיסְטָלָאָוָעָר ווּאָרָךְ.

בלוֹיזָן דִין מַאְמָע ווֹאָרָט נַאֲךְ אָוִיפִין דִין קוּמָעָן
 דָוָרָךְ טָעָג פָּוּן זָוָן, דָוָרָךְ נַעַכְתָּ פָּוּן פְּרָאָסָט אוֹן ווִינְטָט
 אוֹן נִיְמָט מִיט שְׁטָלָע ווּרְעָטָעָר אוֹיסָס אַלְיָדָר דִין — — —
 אִירָעָ לִיפָן גַעֲמָעָן דִי מַאֲסָס פָאָר אַצְוּיִיְיָעָרִיךְ קִינְדָ.

אוֹן אִירָעָ חְלוּמוֹת שְׁמִיכְלָעָן אַרְיָין אֵין אִיר לְעָפָן
 דִינָע שְׁוֹאָרָצָע אִינְגָּלִישָׁע הָאָר — — —
 מִיט לִיבְשָׁאָפֶט קָוָקָט זַי נַאֲךְ יְעָנָעָם ווּגָן
 ווֹ. מִיר זַעֲנָעָן גַעֲגָנָגָעָן אַמְאָלָל, בָּאָגָלִית פָּוּן מִינָעַ זַעֲכָצָן יָאָרָה.

און זי וויל עס נישט וויסן, איז כ' בין שוין נישט דין הימ.
 איז איך קען דיך אָרוּמְנַעֲמָעָן בְּלוּזִי מִיטִּי וּוּנְטֶפֶן אַ לִידֵי,
 ווֹאָסֶ רַיִּיסֶט זִיךְ אָפֶן מִין לְעֵבֶן,
 ווי אַ חְשׁוֹנוֹנְדִּיגֶלְאָטֶן : שְׂטִיל אָן מִיד.

נאָר ווַיִּסְׁ.
 אַמְּאָל ווּעָל אַיךְ קּוּמָעָן צַו אַיר,
 צַוְּאָמָעָן מִיטִּי שָׂאָטָןִסְׁ פָּוָן דָּעָר אָוּנוֹתִ-שְׁעהִ,
 צַו אַיר אַיְגָזָמָעָן בְּעֵטֶן, צַו אַיר גַּעֲלִימָטִן גּוֹתֶן,
 ווֹאָס אַיְזָן אָוֹי פָּאָרְלָאָזֶן פָּוָן מְעַנְשָׁן אָן פָּוָן גָּאָטֶן,
 אָן אַיְזָן אַיְרָעֶה הָעָנָטֶן, אַיְרָעֶה לִיפָּן,
 ווֹאָס זְעַנְעָן נָאָךְ וּוֹאָרָעָם פָּוָן דָּעָם טְרוּם וּוּגָן דִּירֶן,
 ווּעָל אַיךְ אַרְיִינְפְּלִיסְטִיעָרֶן שְׂטִיל,
 דָּעָם סָודֶן,
 אַז כְּטָרָאָגֶן נָאָךְ אַלְעָן
 דין קָאָפֶן מִיטִּי דָּעָם פָּאָלְשָׁן דָּעָמֶל פָּוָן דִּין לְעֵבֶן,
 ווי אַ מְעַדְאַלְיאָן
 אַיְן מִין הָאָרֶץ.

מיין האנט —

מיין האנט האט פארגעסן א גלעט טוּן דיין קאָפַן,
 געבליבּון הענגען אַין דער לופט.
 ווי שטומ, פֿאָרְגְּלִיוּעֶרט געווֹין —
 וויל אונטער דֵי פֿינְגְּעֶר אַיז אונטער גַּעֲשָׂוִים עַן,
 ווי אַ שְׁיפָל, אַ ווּוִיס,
 דער חַלּוּם פֿוֹן אַ קִינְדַּן,
 ווֹאָס האט גַּעֲקָעַנְט זִין
 דיינְס.

מיינע ליפּוֹן
 אַין זַיְעַר גַּאנְצַן טְרוּיעַר
 אַוְן האַלְבָּן פֿאָרְשְׁטִין,
 האַבְּן אוּיפֿגְּעַצְּיַילִיעַט
 דֵי קְרִיעַל פֿוֹן אַ שְׁמִיכָּל,
 כְּדי אַפְּצָוְנָאָרָן
 דֵי,
 מִיךְ
 אַוְן גָּאָט אַלְיָין.

מיינע אויגן זענען פארלאפּוּ מיט הארבסט
 ווי פיגלשבּ געסטן פארלאזען אין וואלד —
 ס'וואלט אפשר אן איינציקעס ווארט.
 א קלאנג, א צארטער און דינער
 געקענטן צורייך געפֿינען
 דעם וועג צום פֿאַרְלוּירענען זומער.

נאר מײַן האנט,
 ווי אָן אַפְּגַּעַדְאַרְטַּעַר צוֹוִיגַּן,
 קעַן שׂוֹין נִישְׁתְּ מֵעֶר צָרְבְּלִיעַן אָוְנְטַעַר דִּינְעַ בְּלִיקָּן.
 אַיִּינְ אַיִּינְצִיקָּעַ רְגַע
 האָט אַפְּגַּעַבְּלַעַטְעַרְט יְעַדְעַ צָעַרְטַּלְעַכְקִיטְ פּוֹן אַיְרַה,
 ווי דָעַר ווַיְנַט אַחֲשׁוֹנְדִּיקָּן בּוּיִם
 אָונְ גַּעַלְאָזָט זַי ווַיְגַּן אַ וַיְיַתְּן, טַוִּיתְן טַרוּיִם.

מיַן האָנט אַיְזַעְלַיבְּן העַנְגָּעַן אַיְן דָעַר לוֹפְטַה,
 אַיְן מִיטְן פּוֹן וועג —
 וואָרט נִישְׁתְּ לעַנְגָּעַר,
 מיַנְעַ אַוִּיסְגַּעַשְׁפְּרִיטְ פִּינְגָּעַר
 שַׂוְיַמְעַן מִיטְן חַלְום אַוּעַק.

אויפֿ דַי טְרָעֵפְלָעֵךְ פּוֹן וּוְאַנְאָן

דריי טְרָעֵפְלָעֵךְ פּוֹן וּוְאַגָּאָג,
 ווי אַ חֲוֹהֶה אִיבָּעֶר פְּרִילִינְגְּדִיקְוּן בְּלָא,
 וואָס עַפְנֶט זִיךְ מִיטּ עַרְשְׁטָעֵר קְנָאָסֶפּ
 פּוֹן קְוַמְעַנְדִּיקָּעֵר בְּעַנְקְשָׁאָפּ,
 אָונְ אַיז שְׁוִין גְּרִיטּ צָום קְרָבּוּן פּוֹן אַ לְעַצְטָעֵר שְׂעָתּ.

דו שְׂטִיסֶט אוֹיפֿ הַעֲכַסְטָן טְרָעֵפּל
 אַין דָּעֵר מִיטּ —
 נָאָר ס'הָעָנְגָטּ נָאָר אַין דָּעֵר לוֹפְטּ אַין פּוֹסּ,
 ווי עָר וּוְאַלְטָן אַן אַנְשְׁפָאָר גַּעֲזָוֶכּ
 בְּיִי דָּעֵר לְעַצְטָעֵר מִינּוּטּ,
 אַיִדְעָר עַס וּוְעַלְן זִיךְ לְאַזְוּן אַין גָּלוֹת
 דִּין לִבְעָ אַון דִּין לִידּ.

דִּין שָׁאלִיק אַרְוּם הַאלְדוֹן
 אַין פָּאַסְיְּקָלָעֵךְ וּוַיִּסְ-שְׁוֹאָרִיךְ,
 אַזְוִי טְרוֹיְעַרְיךְ אַון שְׁטִיףּ צְוּנוֹפְגַעְדָּרִיטּ,
 אַיז ווי אַ פְּעַטְלִיעַ,
 וואָס דְּעַרְשְׁטִיקָטּ דִּין לְעַצְטָעֵס וּוְאַרטּ,
 דָּעַם פִּיכְפִּיכְ פּוֹן צָוגּ,
 מִין הָאָרִץּ.

א בריוו פון אוזבקיסטאן

מיין פרײַנט איבער ווייטע, ווייטע ימען,
 איך שרייב צו דיר אט דעם בריוו —
 ס'אייז הוֹדְשָׁ מֵרֶץ אִין אַזְבָּקִישׁן לְאַנְהָ
 די צייט, ווען ס'בליט דער מאנדלבוים און דער אוריוק
 אין יעָזֵן לּוֹקֵל, בַּיִּ אַ יְדָעָר וּוֹאנְטָן,
 נָאָר וּיְ נָעָמָת מַעַן דָּאָס וּוֹאָרְטָה דַּו זָלְסָט מִיךְ פָּאָרְשְׁטִין?
 מיין האָנט אִיז מִיד, עַס מַאֲרְשְׁטָשָׁעַט זִיךְ אָוִיכְ אִיר די הוֹיט
 אָונְ שְׁטָאָרט אָוּוֹק וּיְ אַ לְיִדְקָעָר זָאָק,
 אָונְ סְאִיז מִין גְּרָעָסְטָעָר טְרוּוִים —
 אַ לְאָפָּן בְּרִוִּיט.

ווען כִּבְין אָרוּסִים אִין גָּאָס,
 אִיז גַּרְאַד אַקְעַגְּנָאַיְבָּר הָוִין,
 גַּעֲלָגָן די נְבָלָה פָּוּן אַ הָוָנָט,
 סְהָאָט מִיט זִין אַוִּיסְגָּעָרָאַכְנָעָר פָּעָל
 גַּעַשְׁפִּילְטָה דֻּעָר פְּרִילְינְגְּדִיקָעָר וּוַינְטָן,

פָּאָרְבִּיְגָעָפָּאָרְן אִיז אַ וּוָגָן גַּרְאָד
 מִיט וּוַיְסָעָר טְרוּמָנוּ קוּוֹעָר אַיְבָּעָרְן רָאָד.
 אָן אָלָט אָונְ זְמַאְרְשְׁטָשָׁעַט באַפְּקָאָלָעָה אָטָף אַפְּגָעָשְׁטָעָלָט אִיר נָאָגָּג
 אָונְ זִיךְ גַּעַצְלָמָט מִיט אִיר טְרִיקָנָעָר האָנט
 פָּאָמְעָלָעָךְ אָונְ לְאָנָגָּג.

„דעָר הונגעַר, הונגעַר איז שווַן ווַיְדַעַר אִינְעָם לְאַנְדַּ —
 ערשות נעצטן האָט עַר זַיךְ גַּעֲשְׁפִּילֶט דָא מִיטֵּן קִינְדַּ,
 אַיךְ קָעַן אִים, קָעַן אִים, ס'אַיזְ מִין שְׂכָנֵס הִינְטַ.
 אֹנוֹ זַעַן דַּי טְרוֹמְנָעַ, זַעַן אִיר גְּדִירִיס אֹנוֹ לְעָנָגַ,
 אַיִּ, ווְאַלְטַן דָּאָס גְּעוּזָן בְּעַטְן, טִישָׁן, בְּעַנְקַ —
 אֹנוֹ מִינְסָטַן, אֹזוֹ דַעַר וּאָסְ לִיגְט אֹן ווַיְיַסְן קָאַסְטַן אַוְיסְגַּעַשְׁפָּאנַט
 גַּעַשְׁטָאַרְבָּן אַיזְ חַלְילָה פָּוָן אַ קְרַעְנָקַ ?
 ס'אַיזְ הַונְגַּעַר, הַונְגַּעַר אִינְעָם לְאַנְדַּ.

אֹנוֹ דָו מִין טִיבָּאַלְעַ, אָנוֹ ווַיְיַזְן נָאָר דִין הָאָנָט —
 ווַיְיַזְן לְאַנְגַּמְיַינְסָט נָאָר אַרְוָמְצָוְגִּין אַוְיכְ דְרַעְרַד ?
 אַיךְ זַעַן, דִין שְׁרִיט אַיזְ שְׁווַן מִיטְ טְוִיט בְּאַשְׁוּעָרט.”

די זָוַן האָט הָעַל גַּעַשְׁיַינְטַ,
 אַיךְ בֵּין גַּעַשְׁטָאַנְגָּעַן שְׂטִילַ
 אֹנוֹ צַוְּ דַעַר אַלְטָעָרָס רִיד זַיךְ צְוַגְעַהָעָרטַ.

איך האב געוזאלט דיר שרייבן דאך א בריוו
 מײַן פרײַנט —
 געדענڪסט מײַן ווילדע פרײַיד
 אין ערשותער פרילינגסציט,
 וועען ס'האט די ערעד געםמעקט מיט פרישן גראָן,
 און ס'האָבן מײַנע ליפֿן, ווי די קנאָספּן פֿוֹן אַ בּוּם
 זיך אַנגָעָגָאָסּן מיט זאָפְּטָן פֿוֹן בענְקָשָׁפְּט
 און צַעְבְּלִיטֵן טְרוּים,
 געדענڪסט, מײַן פרײַנט ?

און היינְט —
 היינְט וויל איך זיך פֿאָרְקְּרִיכּוּן ערְגַּעַץ אַנְטַּא לאָך
 אַטְּ, ווי אַחֲיה, וועען זי פֿילְטַשׁ שׁוֹין נָאָעַנטַּד די שָׁעה פֿוֹן טְוִיטַ
 אַונְסְּאַיְן נָאָך אַלְץ מײַן גְּרָעַסְטָעַר חָלוּם —
 כָּאָטְשַׁ אַ רְעַפְּטָל בְּרוּיטַ.

עם איז אמאָל

עס איז אמאָל דיין ווארט געוווען פֿאַר מיר אָהִים
 מיט פֿענְצְטֶער אָזֶן מיט טירן אָפֿעְנֶעֶן צוֹם גָּלִיק,
 אָזֶן כְּהָאָב גַּעֲוּסֶט — נִשְׁתָּאָ שְׂוִין אָזֶאָ וְוִיֶּיט
 פֿוֹן וּוּלְכָעֵד כְּזָאָל נִשְׁתָּטְרָעֵפָן מַעַר צָו דֵּיר צָוְרִיךְ.

אָזֶן דָּעֵר קְנִיטֵשׁ אָוִיף דיין שְׁטָעָרָן, וְוִי אָ קוּוּרְשְׁנִיט.
אָ טִיפְעָר
 דָּוְרָךְ דָּעֵם בְּרִיאַתְן אָזֶן פְּרִישֵׁן אָקְעָר פֿוֹגָעָם לִיְּדָן,
 האָט אַוְיְפְּגָעָנוּמָעָן, וְוִי אָ דָוְרְשְׁטִיקָעָ בְּרִיאַדָּע
 דָּעֵם רְעַגְן פֿוֹן מִיְּן טְרוּיָעָר אָזֶן דָּעֵם טָל פֿוֹן מִיְּן פְּרִידָן.

אָזֶן צְוִוִּישֵׁן דִּינְעָן אָזֶגֶן אָזֶן צְוִוִּישֵׁן מִינְעָן לִיפָּן
 אָזֶן דָּעֵר שְׁטָח גַּעֲוָאָרָן, וְוִי אָ פֿידְלְשָׁעָר גּוֹף —
 סְ'הָאָט גַּעֲפִיבְּעָרָט דֵּי לוֹפְטָן, וְוִי אָ סְטְרוֹנוֹעָ גַּעֲשְׁפָאָגְנָטָעָן
 מִיט גַּעֲוִיָּן פֿוֹן מִיְּן בְּלוֹט אָזֶן מִיט דָוְרְשְׁטִיקָן רָוָּת.

אִיצְצָט שְׁטִי אִיךְ קָעָגָן וּוִינְט אָזֶן אַיְנְזָאָמְקִיָּט אָזֶן טְרוּיָעָר
 אָזֶן אָהִים אָזֶן אָזֶן דֵּיר — אַלְיָין,
 אָזֶן מִיְּן שְׁרִיט אִין דָּעֵר מְדֻבָּר דָּוְרָךְ הַפְּקָד אָזֶן נָאָכָט
 אָזֶן וְוִי עַרְשְׁטָעָ פֿאָרְגָּעְבָּוָגָן אָזֶן וְוִי סְלִיעְצָטָעָ גַּעֲוִיָּן.

קָרְעָן

שענק מיר, מײַן פֿריינט, אַ בִּיטְשָׁל קְרָעָן —
מײַן נַאֲקָעְטִיקָעֶר הַאַלְדֹּז
בענקלט צו בּוֹרְשְׁטִינְגָּן גַּלְאָטוּ, גַּעַלְעַ.
די טְרָעָן פֿוֹן אָן אַלְטָן אָוָרְ-אוֹרְ-וּוֹאָלְד.

זַיְעֵר פְּאַרְבָּ אִיז יוֹלִידְ-טָאג אָוֹן האַנְיק
אוֹן בְּלִיעְנְדִיקָעֶר לִיפְעַ-צְוִיְיגָה,
זַיְעֵר רִיחַ וּוֹיִיטַע, פְּאַרְגָּעַסְעָנָע בענְקַשְׂאָפָט
וּוְוּאַנְעַנְדִיקָע, אוֹיסְטְּעַרְלִישָׁע קוּוִיִּט.

זַיְ לִיְגָן זַיְ אַדְוָם דַּעַם הַאַלְדֹּז
אָזְוֵי גַּלְאָטוּק אָוֹן צַעֲרְטָלְעַד אָוֹן קִיל,
זַיְ דַּעַר בָּאַרְיר פֿוֹן דִּינְגָעָר,
וּוְדִין וּוֹאָרט אָוֹן דַּעַר שְׁטִיל.

מײַן הַאַלְדֹּז אִיז אָזְוֵי אָמְבָאַהָלְפָן נַאֲקָעַט,
וּוְאַ הַילְפָלְאָזָעַר שְׁרִי אִין מַדְבְּרָדִיקָן רְוִים —
שענק מיר, מײַן פֿריינט, אַ בִּיטְשָׁל בּוֹרְשְׁטִינְגָּן,
וּרְעָן פְּאַרְשְׁטִינְגְּעָרְטָע פֿוֹן אָן אַמְּאַלִיקָן בּוּיִם.

עם איז מיין האנט-געלענק — נעלענק —

עם איז מיין האנט-געלענק געוואָרַן אֶזְוִי דֵין אָוּן שְׁמָאָל,
אוֹ סְדָאָכָטָה, עַס וּוְאַלְטַסְתָּה דֵין בְּלִיק גַּעֲוָאָרַן אִים צַו שְׂוּעָר,
אוֹן וּוְאַלְטַסְתָּה גַּעֲקָעַנְטָה אַרְמוֹנָגַעַמָּעַן עַס גַּאנַץ, וּוי מִיט אָבָאנְד
בלוֹיוֹן מִיט אִין אַינְצִיךְעָר, פְּלִיטְנְדִּיקָעָר טְרָעָר.

מיינע פִּינְגָּעָר, וּוי צָעֵן פָּאַרְגָּעָסָעָנָע גַּעֲבָאָטָן
פָּוֹן אָונְדוֹעָר אַוִּיסְגָּעָפְּרָעָנָטָן לִיבָּעָסָנָה,
רַעֲמָעָן אַרְוּם מיין פְּנִים — צָעֵן בְּלוֹטִיקָע סִימְנִים,
וּוי וּוְעַגְוּיְזִיעָרָס צָוֵם סָאָמָע טִיפְסָטָן, לְעַצְטָן גְּרוֹנְדָן פָּוֹן וּויַּי.

נָאָר דֵי טִיפְעָן, שְׁמָאָלָעּ לִינְגָּעָס פָּוֹן דֵי דְלָאָנִיעָס,
וּוי אָדָעָרָן אַוִּיסְגָּעָלִיטְעָנָע, דָוָרָךְ וּוְעַלְכָעּ סְרִינְטָ אַרְוּם דָאָס גְּלִיק,
פְּלִיסְן נָאָךְ אַלְץָ צַו וּוְיִיטָע, אַוְמַבָּאָקָאנְטָע בְּרָעָגָעָס
אוֹן זָוָן דִּינָעּ לִיְפָוּן, דֵין שְׁמִיכָל אָוּן דֵין בְּלִיק.

צווישן מײַן לֵיף —

צווישן מײַן לֵיף און דיין האָרֶץ אָזֶוי קליין אִין דער שטח
 פֿוֹן מײַן לֵיף צו דיין האָרֶץ אִין דער וועג אָזֶוי ווּוִיט,
 אָנוֹ אַ וּאָרט קעַנוּ דָא ווּעָרְנוּ פֿאָרְבָּלָאנְדּוּעַט
 אָנוֹ סְדָאָרָךְ האָבָּן דִי טְרָעָר אַ גַּעֲלִיט.

ס'איַזְדִּין די נאָכָט אָזֶוי נָאָעָנְטַ — אַין דיין בְּלִיךְ, אַין דיין אַטְעַם,
 אָנוֹ ס'איַזְדִּין הַיְמָלָאָן מײַן שְׁמִיכָל אִין דער שָׁעה פֿוֹן באַשְׁיַיד
 וּוּעָן עַס מִידָּן זִיךְ אָוִיסְדִּין פֿאָרְשָׁעָמְטָע מְזֻלָּת
 אָנוֹ סְדָאָרָךְ האָבָּן דִי טְרָעָר אַ גַּעֲלִיט.

ס'חַשְׁוּוֹנְט זִיךְ אָוִיף דיין וּוְאָגָט מײַן פֿאָרְאַיְנָזָאָמְטָעָר שָׁאָטָן,
 בְּלִוְיָה דָאָס שְׂוִיְיגָן אַלְיָין גִּיט דָעַם מְאָרְגוֹן אַנְטְּקָעָגָן —
 ס'איַזְדִּין די שְׁוּעָל, וּוי אַ שְׁנִית, אָנוֹ ס'איַזְדִּין טְרוּיעָרִיךְ-גּוּט,
 אָוֹ די לעַשְׁנְדָע שְׁטָעָרָן וּוּעָלָן גַּאֲרַנִּישָׁט נִישְׁטָפְּרָעָגָן.

א שעה מיט זיך

ווײַ האָב אִיךְ זִיךְ גַּעַלְעֶרֶט דִּיךְ פֿאָרְגֶּעֶסֶן,
אוֹן אוֹיְפֶגֶעָהוַיֵּבָן וּוּעֶרֶטֶעֶר קַעַגְנָן זִיךְ אַלְיַין,
בֵּין יַעֲדָעָס וּוּאָרֶט גַּעַוָּאָרָן אִיזְׁ אַשְׁטִינָן.

ווײַ האָב אִיךְ זִיךְ גַּעַמְזָעַט גַּעַוְיַיְנָעַן צָוָם גַּעַדְאָנָק,
כִּזְאָל, וַיְיַאַפְּרַעְמָדָן דִּיךְ בַּאֲגַעְגָּעָנָעָן אִין גָּאָס.
אוֹן גַּיְינָן פֿאָרְבַּיִּי דִּירָ, אַט אָוֹויַי, אַזְׁ לִיבְשָׁאָפָט אוֹן אַזְׁ הַאָס.

ווײַ האָב אִיךְ זִיךְ גַּעַרְאָנְגָּלֶט יַעַדְן טָאגְ אַוְיְפָסְנִי,
דוֹ זַאֲלָסֶט עַס נִישְׁתַּט דַּעֲרַקְעָנָעָן, נִישְׁתַּט אַנְעָן עַס אַפְּילָיַי,
אוֹ דַעַר זִיגַג, וּוֹאָס כְּבִּטְרָאָג אִים אַזְׁוִי שַׁטְּאָלַץ אַוְיַף דִּי לִיפָּן,
אוֹ דַעַר זִיג — אִיזְׁ מַיִּין גַּרְעָסֶטֶעֶר מַפְּלוֹהַ.

דער שמייכל טרויערט

דער שמייכל טרויערט שטיל נאך מיינע ליפן —
זוי זונגען פרעמד געוווארן איינס דעם צויזטען,
וואי צוויי ברוגזע געליבטע
אין הוילן חל פון פארטערעדט וויטן.

פון מײַן בליך, זומס זוכט זיך ערגעהָ צו פֿאָראָנְקָעָרָן
ווערט מוטנע-טריב די אויבערפֿלאָך פון שפיגל,
וואי ס'וֹאָלֶט דער שטראָנגער פראָסְט געשטעלט אויף אַים
זיין וויסן, קָאָלְטָן זיגל.

און ווי דאס ערשטע, ברוינע בלְאָט
אויף זומערדייק צעגרינטן בוים.
בָּאַהֲאָלֶט זיך אויס פֿאָרְשָׁעָמֶט מײַן ערשטע גְּרָאָע האָר
און קְבָּרֶת שטיל אִיבָּעָר מײַן יונגן טְרֵוִים.

מָעַן זָנָת

מען זאנט — עס הענט דאס לעבן אויף האר —
 ס'יאז אפשר וואר —
 עס קען אויך זיין איזוי —

נאר צוּוויס.
 איז אויף מײַן ערשטער גראער האר
 געבליבֵּן איז דיין בליכ
 אָ רְגָע בְּלִוּזֶׁן צֹ לְאָנְגֶּן —
 אָ רְגָע בְּלִוּזֶׁן צֹ לְאָנְגֶּן —

איז זי, מײַן גראע האר, געוואָרַן שווַן אָ שְׂטְּרִיךְ,
 אויף ווועלְכֵן ס'יהָעָנטַד דערשטייקט
 דאס אלְיךְ,
 ווֹאָס הָאָט אַמְּאָל גַּעֲהִינְטַן גְּלִיךְ.

א ניַּ קְלִיֵּד

איך האב זיך אָנְגָעַטָּוֹן הַיִּנְמָךְ
 צום ערישטן מאָל
 נאָך זיבָן לאָנְגָע יָאָר
 אָ נִיְּ קְלִיֵּד.

נאָר ס'איַז צוֹ קְוָרַץ פָּאָר מִין טְרוּיעָר
 אוֹן צוֹ עֲנָגָה פָּאָר מִין לִידָה,
 אוֹן ס'איַז אָ יְדָעָר וּוַיִּסְגְּלָעָזְעָרָנָעָר קְנָאָפֶן,
 וּוְיָאָ טְרָעָר,
 וּוְאָס פְּלִיסְטָ פָּוָן דִּי פָּאָלְדוֹן אָרָאָפֶן
 פָּאָרְשְׁטִינְגְּעָרָט אוֹן שְׁוֹעָר.

שפֿאַקְהַאַלְם .1947.

אויב דו וועסט מיך מאנען

אויב דו וועסט מיך מאנען ביימ גורל אמאָל,
ווי אַ משכון פֿאַרְזּוּצְטַן מאנען ביַ דער צִיַּיט —
כַּיוּלַ פֿאַרְמָאַכְן די אוֹיגַן אָוּן בּוֹיגַן מֵיַּן קָאָפּ
אוּן וּוֹאֶרטַן אוֹיפּ גּוֹרְלַס באַשְׂיַּיד.

אויב דו וועסט מיך מאנען ביַ דּוֹיַּיטַע אַמְּאָל,
איַזּ כַּאֲטַשׁ כְּיוּוִים, אָוּ בּיַ זִי אַיזּ מֵיַּן אַרְטַּ —
כַּיוּלַ פֿאַרְמָאַכְן די אוֹיגַן אָוּן בּוֹיגַן מֵיַּן קָאָפּ
אוּן נַאֲכַגְּיַין דִּין רֹופּ אָוּן דִּין וּוֹאֶרטַן.

נָאָר, וּוּן כַּיוּלַ שְׁוִין זִין נַאֲעַנְתּ בּיַ דִּין טִיר, בּיַ דִּין שְׁוּעָל,
אוּן דּוּרְזּוּן, וּוּי סִצְעַגְּרִינְטַן זִיךְ מִיט וּוּסְנַעַדְןַע דִּין בְּלִיק —
כַּיוּלַ אַרְוּמְנַעַמְעַן דָּאָן מִיט די הַעֲנַט דִּינְעַן קְנִי
אוּן בְּעַטְן אָוּן בְּעַטְן — גִּיבּ מֵיךּ זִי צְרוּיקַ.

אויב ס'זועט

אויב ס'זועט אמאל צו דיר מײַן ווֹאָרט פֿאָרְבְּלָאנְדְזָעָן,
 טא שטילעס מיט דיין אַטְעָם אִין —
 אוֹ ס'זועט אַמְּאָל צו דיר מײַן טְרָעָר דָּעָם ווֹעֶג גַּעֲפִינְגָּן,
 אִין נָעָם זַי, נָעָם זַי אִין האַנְטָ אַרְיִין.

אוֹ אֵיךְ אַלְיִין ווֹעֶל קְוָמָעָן ווֹעֶנְסָ צוֹ דִּיר,
 פֿאָרְמָאָךְ דיַין טִיר, פֿאָרְמָאָךְ —
 דוֹ אַפְּשָׁר ווַיִּסְטָ עַס נִישְׁטָ, דוֹ אַפְּשָׁר זַעַט זַי נִשְׁטָ,
 אוֹיְף יַעֲדָר טְרָעָפְּ עַס שְׂטִיעָן טְוִיטָעָ אוֹיְף דָּעָר ווֹאָךְ.

מיר דאכט

מיר דאכט, כ'בין געקומען צו פרי מיט א לעבן, א גאנצן,
 און מיט זיבן מאָל זיבן טויטן צו שפער —
 כיואַלט נאָך וואָרטן געדאָרט מיט מולות אִין הימל,
 אַדער בליבּן פֿאַרְהוֹילֵן אִין אַ שׁוֹמוּנָס גַּעֲפָעַט —

או כ'זאל נישט פֿאַרְפֿאַלְן די אַיִינְצִיקְסְטָעַ רְגַע,
 או כ'זאל נישט פֿאַרְפֿאַלְן אַט יונע מִינּוֹת,
 ווען ס'אייַעַן דִּינּוּן ווערטער אויס אִין צָעַר, דעם שׁוֹמוּנָס,
 ווען ס'שְׁלָגָט די אַיִינְצָאמְקִיט די וואָרכְצַלְעַן אִין דִּין בְּלוֹט,
 בעה דַּו שְׁטִיסְט גַּעֲפָוִיגַּן בַּיְּ דִּין אַיִינְגְּנָעֶר שׁוֹעַל
 אַוְן וואָרטְסְט — אַוִּיפּ עַמְעַנְסָס קְוּמָעָן.

איך שענק דיר

איך שענק דיר אלע מיגען זיבן יארן געזונד —
 איך האב געדינט מיט זיי נישט וויסנדייק פאר וועמען —
 זיי ליגן אין א קנייטש ארום די ליפן מיגען,
 זיי חושנן מיט טרויער צוישן מיגען ברעמען.

זיי זענען אוווי היימלאז גראד. ווי איך אליאן,
 און השוונגען זיך מיטן בלעטערפאל פון מיגען מידע טעג —
 ס'וועט זיי בי מיר שוין קיינער קומען מאנגען,
 און קיינער וועט נישט נעמען זיי מיט זיך אין וועג.

זאלן זיין נאכגיין כאטש אמאל דער בענקשאפט דיינער,
 אלצאיינס וויהין, צו וועלכן תהומען-ראנד —
 או כ'חאב שוין סי ווי סי נישט וואס צו טון מיט זיי —
 טאنعم זיין, ווי מען נעמט א קראנקן פויגל אין דער האנט.

קיינער וויסט עס נישט —

קיינער וויסט עס נישט, אפילו דו אלין —
 נאך זייט דעם טאג, וואס כ'בין אין אט דער שטאט,
 גויט די בענקשאפט אום דא איבער אלע גאָסן
 אוּן אלע בײַמער זענען גריינער מיט אַ ניעם סוד.

קיינער וויסט עס נישט, אפילו דו אלין —
 אוֹ ווֹ אֵיך זאָל נישט ג'ין, טראָג אֵיך מיט זיך דיאָן בליכֶּן,
 ווי אַ קמיהה מיט אָן אִינגעָרְץְּן שפֿרוֹךְ,
 דעם שפֿרוֹךְ צומ גורל אָזֶן נאָענט אָזֶן ווַיַּט פֿון גֶּליקֶן.

קיינער וויסט עס נישט, אפילו דו אלין —
 אָן ווען עס אִינזָּאָמָּעָן מיט מיר די שעָה'עָן שטילְעָן,
 דאָן פִּיר אֵיך מיט די פִּינְגָּרְשְׁפִּין אִיבָּעָר מִינְעָן לִיפְּן
 אוּן נָעַם פֿון זַיִ אַדְּאָפְּ דִיאָן נָאָמָעָן, ווי אַ חֲפִילָה.

וואם העלפט —

וואס העלפט, או איך פארשטעל פאר זיך אליען דעם אמת,
וואס העלפט, או איך פארלייקן דיך אליען פאר מיר —
עס גיטט מיין גאנצעער טרויער דיר אנטקעגן
און אלע מיינע ווערטער פירן צו דין טיר.

אוזיפיל יארן אפגעדיינט א פרעמדן גורל,
אוזיפיל מאל אליען זיך אפגעזאגט פון גליק,
און דא ווארט שוין אויף מיר א ניען קנעכטשאפט,
עס ווארט אויף מיר פארשקלאָפונג צו דין בליק.

בי וועמען זאל איך בעטן רחמים און דערבערמונייג,
או ס'האט מיין אייגן בלוט צו דיר מיך אויסגעגען?
סידין, צ'יזאל עפוגען די אדען און קוּקָן,
ווי רינסט אַרוּיס פון מיר מיט יעדן טראָפָן לעבן.

באשערטקייט

צי גלויבסטו, או באשערטקייט קען א רעד טוּן דורך אָן
ערשטן ווארט,

צי גלויבסטו, או באשערטקייט ווערט שווין קלאר פון
סָאַמְעַ עֲרֵשְׁטַן בְּלִיךְ,
און קענסט אַרוֹיסְלִיעָנָעַן פון אַים דעם אַרְאָלְטִיקָן שְׁפָרָה,
וועס אַיז צו גַּלְיְיכָרְצִיטַה דִּין פְּסָק, דִּין גּוֹר, דִּין גְּלִיךְ?

עס אַיז דער שְׁמִיכֶל אָזֶוִי אַומְבָּאַהָלְפָן אַן קִינְדְּעָרִישׁ פָּאַרְשָׁעָםֶת
און שווין באָזִיגֶט פָּאַרְוִיס פון אלִיךְ, וועס וועט נאָך קּוֹמְעָן,
און סְצִיטְעָרָן דִּי העַנְטָמָן, וויל אַין דער אַיְינָעָרְגָּעָז
הַאָפָן זַיְדָס גָּאנְצָעָז לעַבָּן דִּינָס אַין זַיְדָאַרְיְינְגְּעָנוּמָעָן.

אייצט וויס אַיך — נישט אַומְזִיסְטַהְטָה מִיךְ דַּעַר טוֹיט גַּעֲמִיטָן,
און סְאיַן גַּעֲוָאָרָן מִיר אַקִישָׁן יַעֲדָעָר שְׁטִיְין אַין וועגָן,
און יַעֲדָע גַּרְעָנִיךְ, ווי אַזְוֹגָה האַט גַּעֲפִירָט צוֹ דִיר,
ווי צוֹ אַ ווַיְיטָן, נישט באַקָּאנְטָן בְּרָעָגָן.

אונ, ווען אַפְּיָלוּ כְּיוֹאָלַט גַּעֲוָאָרָן פָּאָר דַּעַר צִיטָט פָּאַרְשָׁנִיטָן,
כְּיוֹאָלַט נאָך מַיִן טוֹיט גַּעֲמָחָט זַיְדָאַרְיְינְגְּעָנוּמָעָן צְרוּיךְ,
אויף אוַיסְצּוֹטְרָאָגָן דִּי באַשְׁעָרְטִיקִיט אַין מַיִן בְּלוֹטָן,
אויף אוַוְשְׁעָפָן דִּי גַּאנְצָעָז בְּיַעֲרְקִיטַה פון לעַצְּטָן גְּלִיךְ.

II

בַּיִם גּוֹרֵל צְוָן גְּאַסְט

כ'בין ווי די שוועעל

ה. לייזויקן

כ'בין, ווי די שוועעל פון אַפְּגָעָבָרָעַנְטָן הויז
געבליבֿן צוישן חַלֵּל, אֲשׁ אָזֶן אִימָה —
סִיאָל כָּאָטָשׁ דַּי נַעֲזָנְדָקִיטַּה האָבָן וּוֹ צַוְּ רַוּן,
סִיאָל דַּא דַעַר וּוַינְטַּ פַּאֲרוּיְעַן אַהֲלָבַּ-צַעְפְּלִיקְטָעַ שִׂיםְעַ,
עַס זָאַל זִיךְ צַוְעַצְן אַ פּוֹגֶל קְרָאנְקַ פָּוּן בְּעַנְקָעָן,
וּאַס וּוְעַט זִיךְ קִינְמָאַל מַעַר נִישְׁתַּ אַוְיפְּהַוְיְבָן צָום פְּלִיעָן.

און סִיאָל אוִיךְ דַּי פַּאֲרָטָרָאַכְּטָעַ אַוְנְטִיכְעַ שְׁעהַ,
וּאַס אִיז אַוְמָזִיסְטַּ גַּעֲגָנְגָעַן עַמְעַצְן אַנְטְּקָעָגַן,
און אַוְמָגָעָקָעָרטַ זִיךְ אַ פַּאֲרָשָׁעָמְטָעַ פָּוּן דַּי אַלְעַ וּוְעָגַן,
קָעָנָעַן אַנְשָׁפָאָרָן אַ וּוַיְיל אִיר מִידָּן, שְׁטִילָן קָאָפַּ,
און מַעַר נִישְׁתַּ אַדְרָפַן עַנְטָפָעָרָן אָזֶן מַעַר נִישְׁתַּ מְזֻזָּן פְּרָעָגַן.

מיר זענען געפֿאָרֶן צו תְּשִׁלֵּיךְ

מיר זענען געפֿאָרֶן צו תְּשִׁלֵּיךְ
אויף א ווייסער, א גרויסער שיפּ,
וואו. עס פְּלייעַן נישט מעד קיין מעוועם.
וואו. דאס וואסער אייז אָפְּגָרִינְטִיק טִיף.

מיר זענען געפֿאָרֶן צו תְּשִׁלֵּיךְ,
וואס ווייטער, ווייטער פֿון דָּארְטָן,
וואו. ס'מְאנַעַן דִּי קְבָּרָלָאֹזָע
בי אונדזערע נעכְט אָן אָרט.

מיר זענען געפֿאָרֶן צו תְּשִׁלֵּיךְ —
אויסגעַלְיִידִיקְט דאס האָרֶץ אוון די טָאַש,
אייז גרא געווארַן דאס וואסער
פֿון דעם צעשאָטָעַנְעַם אש.

מיר זענען געפֿאָרֶן פֿון תְּשִׁלֵּיךְ,
באָפְּרִיאַיטָע פֿון צָעַר אוון פֿון לִיְּדָה,
אוון ס'דָּאָכְטָן, או מיר האָפְּנָן זִיד עַנְדְּלָעַד
אלְיַיְן שְׁוִין פֿון זִיד באָפְּרִיאַיט.

מִיר זענען געפֿאָרֶן פֿוֹן תְּשִׁילֵיךְ
 זעקס טַעַג אָוּן זעקס נַעֲכֵט נַאֲכָאנָאנְדּ,
 עַס הָאָט אָונְדוּ גַּעֲזִינִיקְט אַנְטְּקָעָגָן
 פֿוֹן גַּעֲפְּלָעָן דָּאָס פְּרַעְמַדְ-נִיעַ לְאָנדּ.

מִיר זענען גַּעֲקוּמָעָן פֿוֹן תְּשִׁילֵיךְ —
 נַאֲר פְּאַרְוּאָס אָזְוֵי גַּרְאָ אִין דַּעַר בְּרָעָג?
 דָּאָס אַש אִין אָונְדוּ דָּא נַאֲכָעַשְׂוִיםָעָן
 אָוּן אָונְדוּ פְּאַרְלָאָפּוֹן דַּעַם וּוְעַג.

ווארט מײַנָּס

ווארט מײַנָּס, געהיליקט ביסט דורך גרויסן ליאַזָּן
 און דאָך מזו איך אַ סְקָדִיר נאָך פֿאָרגעבען —
 וואָס האָסְט פֿאָרְדָּאָטָן אֶזְוֵי לְיִכְתְּבָּהּ דִּי טְוִיטָע
 און האָסְט פֿאָרְקְּנְסָט מִיךְ צֹ מִין אִיגָּזָן לְעַבְּן.

וואָס פֿרוּוּסְט מִיךְ אַוְיסְצְּגָלִיכְן מִיטּ מִין אִיגָּנְעָם טְרוּיעָה,
 און פֿאָלְסְטָט נאָך כּוּרְעִים אַלְץ פֿאָרְ יְעֻדָּעָר מִינְדְּסְטָעָר שְׁיָן,
 און מאָכָּסְטָט מִיךְ הַיְמָלָאוּ אַן אַ וּוּלְטָ פֿוּן פֿרִידָה,
 מִיךְ, דִּי בִּירְגְּעָרִין פֿוּן צָעֵר אַן וּוּיָ אַן פֿיָּן.

איַז אָפָּשָׂר צּוֹלִיב דִּיר עַס וּוואָרטָן אַלְץ אָוּמוּסְטָט
 דִּי אַלְעָ קְבָּרְלָאּוּ אִינְגָּעָם לְאַנְדָּ פֿוּן טְרָעָרָן?
 זַיְיָ וּוואָרטָן, אַז אַיך זַאל זַיך אָוּמְקָעָרָן צְרוּרִיךְ
 אַן זַיְיָ דֶּרֶךְ דִּיךְ, מִין וּוואָרטָן, אָוּפְּסָנְיָי גַּעֲבָעָרָן.

צ' לוינט עם נאך —

צ' לוינט עס נאך צו זוכן ניעז וועגן,
 ווען יודאָס איז געווֹאָרַן יעדער וועג און שטאגּ,
 וואָס פֿאָרְקוּיפֿט צום פרעמאָן גורל פֿאָר אָ שִׁיבּוּשּ
 מײַנְעַ יָאָרַן הַפְּקָרָע אָונְ טָעַג —

צ' לוינט עס נאך פֿאָרְטִּיְידִּיקָן דָּאָס לְעֵבֶן,
 צ' לוינט עס נאך ?
 ווען צַיוּיס פֿאָרוּס, אוֹ סַיוּעָרָת אָ נִיעָר שָׁקָר
 גַּעֲבּוּרָן אוֹיף דָּעַר שְׁטוֹלָפָן בְּרָאָךְ.

צ' לוינט עס נאך צו בענקען אָונְ צו ווֹאָרטָן
 אוֹיף שְׁטִילָע וּוּרְטָעָר אָונְ אוֹיף גְּרוּיסָע וּוּנְדָעָר,
 אוֹ סַיוֹאָגָלָט אָומְ דָעַר נָס אִין בְּעַטְלָעְרְקְלִיְידָעָר
 מִיט אַוְיגָן אוִיסְגַּעַשְׂטָאָכָעָנָע אָונְ בְּלִינְדָע —

ווערטער פֿאָרְבֶּרְאַכְּבָּנָעַ

ווערטער פֿאָרְבֶּרְאַכְּבָּנָעַ, ווי די הענט פֿוֹן אָן אָבל,
ווען ס'גייט יעדער אָבר אַנטקעגן דער פִּין —
איך הָעָר, ווי עס קְנַאֲקַט יעדעס קְנַעַל בָּאוֹזְנַדְעָר
אַין זֵיעַר גַּעֲרָאָגָל מִיט שְׁטוּמָעַן גַּעֲוַיָּן.

ווערטער פֿאָרְבֶּרְאַכְּבָּנָעַ, ווי די הענט פֿוֹן אָן אָבל —
און פְּרוּוו זַי פֿוֹנָאנְדְּעַצְּרוּרִיסְּן, צַעַשְׂיִידָן
פֿוֹן זֵיעַר פֿאָרְקְּנַסְּוָג צָום זִוְּג פֿוֹן צְעָר,
פֿוֹן זֵיעַר דּוֹרְך גּוֹרֵל פֿאָרְגְּרִיטְעָר עַקְּדָה.

זַי וּוּלָן זַיְד וּוּאָרְפָּן אָן וּוּאָרְגָּן
דיין נְאַקְעַטָּן האַלְדָּת, דיין גַּעַשְׂרִי —
זַי מְוֹן שְׁוִין בְּלִיבָּן אָווִי אָ פֿאָרְבֶּרְאָכָּן,
ווי די הענט פֿוֹן אָן אָבל פֿאָרְשְׁטָאָרְטָע אַין וּוּי.

ווער ס'אייז היינט נעזנד

ווער ס'אייז היינט נעזנד און ווער ס'האָט היינט בײַנאכט
 זיין אייגנס נאָך אָ טראָר, זאל קומען דאֶ צוּ מיר —
 כ'הָאָפּ שווין פֿאָרְהָאנְגָּעָן ס'פֿעְנְצָטְעָר, אוַיסְגָּעְלָאָשָׁן ס'ליַּיכְטָ
 און צוֹגְעָרִיטּ דעם כְּבָוד בַּי אָן אָפְנָעָר טִיר.

איך טייל זיך מיט מײַן אַיִינָאָמְקִיטּ, ווי מיט אָשְׁטִיקֵל בְּרוּיטּ,
 וואָס צִיטְעָרְנְדִּיקָעּ פֿיַּגְעָרּ בְּרָעְכּן דָּוָרָק אַיִינְמִיטּן —
 מיר דָאָכְטּ, ס'וּעָטּ קִיְּנָעָרּ בְּלִיבְּנָן דָאֶ פֿאָרְשָׁעָמָטּ
 אָן קִיְּנָעָרּ וּוּעָטּ נִישְׁתּ וּוּעָרָן אוַיסְגָּעְמִיטּן.

און מיט מײַן אָרָעָם וּוְאָרטּ כְּיוּעָל טִילְעָן זיך מיט אַיךְ,
 ווי בְּיטָעָרּ ס'זָאָל זיין טָעַם נִישְׁתּ אָנוֹ סְמֻעְנְדִיקּ דעם גּוּמְעָן —
 מיט דָעָרּ פֿאָפְּרִינְגָּעָר, וּוַיְסָעָרּ סְטוּזְשָׁקָעּ גִּיטּ עַס דָאָךְ צוּ גָאָטּ
 אָן טְרָאָגֶטּ צוּ אִים דָאָרטּ אַיְעָרּ טְרוּים אָן אַיְעָרּ צָעָרּ,
 דעם שְׁטוּמָעָן.

ליידער פון תפיסה

I

געבעט אין דער נאכט

אָ, העלַף אונדו צושוועמען צום דערלייזנדיין ברגע פון אָ שעעה,
דורך דעם פינצעטערן חיל פון נאכט.
פון וויטן טורעט-זיגער ריס אראפ אַ קלאנג, ווי אָ צייטיקע
פרוכט —
מיר וויטן נישט: איזו שווין חזוות, צי ערשות האלב אויף אכט?

דאַס קליינע, צעלעכטע שיפל פון אונדווער חלומות
בלאנקעט דורך דעם שטח פון דער שמאלער צעל,
ויל זיך צושלאָגן דורך צעכוואַליעטער פינצעטער
צו איז אינציגער לבנה-שוועל.

שיפברוכיקע פון אָ צעווילדעוועטער צייט
קלאמערן מיר זיך אָו יעדן ליכט-שטראל פון אָ
וויטן גאס-לאָמטערן —
נאָר זעלטן קומט אָ ווארט פון פארביסענע ליפן,
שנידית די שטילקיט, ווי אָ פאלנדיקער שטערן.

דרוי מאָל געהיליקט דורך אונדווער אומזיסטייקער בענקשאָפט
צּוֹ טָאג אָוֹן צּוֹ זּוֹן,
קרעטעווען מיר איז די קאָרכערס דורך לאָנגע מעת-ילעתו
אוֹן קומען דָאָן אַרוֹיס מִיט וְאַגְּנוּן אַיז די אוּיגָן;
טונקעלע פִּילִיגְרִימָעָן פון דער טְרוּרִיקְסְטָעָר פְּרָאַצְעַסִּיעַ.

האסט אונדו געפינדן מיט שטריך פון פינצטערניש,
האסט אפגעטן פון אונדו דיין ליכטיקיט און גאנד —
אפשר ווילסטו אונדו שטראפן פאר יענע בונטארן,
וואס האבן אמאל זיך פארמאסטן קעגן דיר אליען, גאט ?!

און דורך שטומער ברודערשאפט מיט גראם, הארטן שטיין
אין לאגער, אומענדעלעכער נאכט
אויסגעביבערט דעם געתלען פון
און אונטערגעצונדן דעם סוד פון דיין מאכט ?

זיך נישט נוקם מיט קליגלעכער שנאה
פאר יעדן אמאליקן בונטאר —
לאו אונדו זען, ווי עס קנייפט זיך די נאכט מיט דעם טאג,
קומ א פריער צו פריע און פאדרע, א, האר !

לאו אונדו געועטליקן איבער דעם בלאנדן קאָפּ פון שוועפאלען,
זו וועלמן ס'ציין זיך אונדווערע פינגערא אין טרייסטלאָזע נעכט,
און גיב אונדו צורייק די ממשלה איבער א לאָבן ברויט,
אונדו, די פארקנעכטטע צו יעדן מינדסטן קנעכט.

עס זונען די ווענט ארום אונדו גראעד שטיין,
 אין אונדווער ברודערשאפט מיט זיי ליגט טיפער, טיפסטער סוד
 פון אמאליקון פונק, אמאליקון פראממעטי
 פון דיין הימל, דיין מאכט און פון דיר אליען, נאט!

א. לאו אונדו צושוימען צום ברעה פון א שעה.
 אונדו, וואס מעסטן די צייט בלוייז מיט אייגענע שאטנס
 אויף נאקטע ווענט,
 וויל מיר ווערן דערטרונקען אין טונקעלעם חיל פון נאכט.

זע,עס פירט אונדו די בוסאלע פון אונדווער אייגן הארץ
 דורך די פיבערנדיקע טריימען פון א גאנצער וועלט
 און ס'שטרעken זיך ווי ווייזערס האפערדייקע הענט.

II

נאכט

געחתמעט מיט שווייגן
 פאלט צו די נאכט,
 ווי א טרומגעידעך,
 פון זיגער זעם אונט
 בייז זעם אינדרפרי —
 ס'שלאגט די טרומגע צו
 אין דער קוער,
 דורך דער מיט
 דעתם וועכטערס הארטער און שפיציקער שריט.

אין פארחתחמעטן קאסטען קען שוין קיינער נישט קומען,
 חיז דעם טויט טאר קיינער נישט באטרעטן די צעל —
 און וואלט זיך דער דערלייזער דא צו קומען דערוואגט,
 וואלט אויך ער געמאות וארטן בי קאייר בי דער שוועל.

בליבט דער מענטש מיט זיין גורל און מיט זיך אליען.

ס'גייט טילמאל א שארך פון געלעגער דאס שטרוי
 און א שליכזון ריסט דורך די נאכטישע טאמע —
 שארן ווערטער זיך צו: „וואס אין דא געשן?“
 „אָ, חבר, ס'אייז גאנזישט.
 עס האט זיך מיר בלויו געהלומט מײַן מאמע.“

אוֹן שטָאַרְבֶּט פְּלוֹצִים אַ מְעַנְתֵּשׁ אֵין מִיטֵּן דַּעַר נָאכְטַ
צְוַיְישׁ נְאַקְעַטְעַ וּוֹנְגַּטַּ, אֵין דַּעַר טְוַנְקָעַלְעַר תְּפִיסָּה,
אוֹיְדַּי פִּינְצְּטָעַקְיִיטַ שְׂוֹעֵר אָזְוֵי אֵין גַּעֲדִיכְטַ
אוֹפְּיַילְוַ דַּעַר נְאַעַנְסְּטַעַר פְּרִינְדַּ
קְעַן נִישְׁטַ אַרְאָפְּלִיְיעַגְעַן פּוֹן זִיְין פְּנִים דֻּעַם וּוֹנְטַשַּׁ,
דֻּעַם אַיְנְצִיקְסַטַּן וּוֹנְטֵשׁ אֵין לְעַצְמַעַ מִינּוֹתַן פּוֹן גְּסִיסָּה.

סְפָאַלְטַ אַרְיַין דָּאַס לִיכְטַ אַוְמְגַעְפְּרַעְגַּטַּ,
סְפָאַלְטַ אַרְיַין דָּאַס לִיכְטַ אַוְמְגַעְרִיכְטַ
וּוֹי אַהֲנַט אַרְאָפְּגַעַלְאֹותַ דַּוְרַךְ וּוּכְטַעַרְסַ הָאָנָטַ
גִּיטַ אַנְיְשַׁטְעַרַ, אַזְוֵךְ, שְׁפִירַטַ נָאַר יְעַדְוַ רִירַ,
אוֹן וּוּעַרְטַ דָּאַן פָּאַרְלָאַשַּׁן פּוֹן יְעַנְעַר זִיְיטַ וּוֹאַנְטַ.

אוֹן וּוּדְעַרְ פָּאַלְטַ צֹוֹ דַּי נָאַכְטַ, וּוֹי אַ דַּעַקַּ
צְוַגְעַנְאַגְלַטַ מִיטַ וּוּכְטַעַרְשַׁע שְׁרִיכַ
בְּיוֹ צָוֵם גְּרָאַלְעַכְן דַעַמְעַרְ,
בְּיוֹ צָוֵם דַעַמְעַרְנוֹן טָאגַ
וּוֹאַס בְּרַעַכְטַ אָוִיףַ דַי חַתִּימַה זִיגְגַעַר זַעַקַס אַיְנְדַעְרְפַרְיַ
מִיטֵן גְּרַעַלְן גַּעַקְלָאַנְגַ, פּוֹן אַ גְּלָאַקַ.

III

דעך מענטש — אלין

אלע געטער האבן דייך פאראן, מענטש,
אלע מענטשן האבן דייך פאראן, מענטש,
ווען סייז צוגעפאלן הינטער דייך
די שווערעד, אייונבאשלאגענע טיר.

דעך גראער מונדייר,
ニישט פאר דיין מאס געניט,
וואס נעצנן האט אין אים אריינגעוווינט
א מערדאָר ערְבּ טויט.
אדער א לונגענקראנקער שוסטערשרער גזעל
האט אין אים אריינגעפֿיבֿערט זיין לעצטן, שענטצטן טרוים,
שטערט היינט אויעק פון דינגע גילדער, ווי א צו גרייסע פעל.

לאוֹסְטוֹ אַיְבָּעֶר אוֹיפּ גַּטְסָ בְּאַרְאָט
דֻּעַם הִימָּל, דֵּי שְׁטָעָרָן אָוּן דֻּעַם עַשְׁאָפָּאָט.
אוּן גְּרָאָפְּסָט זִיךְ אָוְנְטָעָר דַּעַר אַיְבָּעֶרְפָּלָאָר פָּוּן עַרְד
דוֹרֶךְ קָרְדָּצְעָרָס פִּינְצְטָעָר אוּן שְׁמָאָל
צָוָם פָּאָרְמָאָכָּטָן הָאָרֶץ פָּוּן דַּעַר וּוּלָט —
בֵּיזְ סְ'גִּיבָּן זִיךְ אַוְאָקָל דֵּי הַיּוּעָר
אוֹיפּ דַּעַר דִּינָעָר, אַיְבָּעֶרְשָׁטָעָר שָׁאָל.

און ס'דاكت זיך :
 ווילקאנגען ברעכון אויף, ווי א צייטיק געשוויר —
 דאס הויבט זיך בלוייז די ערֶד
 אייבער דיין שווערין און איינזאמען שריט
 און אייבער דיר.

אלע מענטשן האבן דייך פאראלאן,
 מוזסטו וווערן הונדערטפֿאָכִיך מענטשן —
 אלע געטער האבן דייך פאראטן,
 מוזסטו וווערן טויזנט-פֿאָכִיך גאטָן,
 או אין דער בלום, דעם צאָרטן ווונדעָרְסּוד
 וואָס ס'קנעטען דיינע פֿינגעָר אויס פֿון תפיסה-ברוּיט
 זאָלן שיינען אלע פרילינגען
 און קנאָסְפּן אלע בלומען,
 וואָס מען האט אין אלע, אלע ציַיטָן
 פֿון מענטשנס לעבן אויסגעמעקט און גרויזאָם צוֹגָעָנוּמען.

שפערת - הארבסט

דער נעלט איבער מיר איז ווי א גראער טרוים
 און היימלאו זענען היינט געווארן אלע שטערן —
 ארינגגעפרוירן איז דעם ערשותן, הארטן, בליעין פראסט,
 עס הענגען אויף די צוינגן זיערעד שטילע טרען.

דאַס שמאָלע טיכל מאָרשטעט זיך איז אַגענדיקער שרעך
 און גיט אַרונטער אַונטער איזו מיט אלע גריינע גרעזער —
 אלס לעצטער שיפט זיך נאָך צום צוויתן ברעג אַריבער
 דער שאָטן פון דער אַינזאמער, פֿאַרְלָאָזענער בערעה.

עס פּוּרָעָמֶט אוִיס דער פראסַט אֵין ערַד, ווי אוַיסְגָּעָה אַקָּט
 אֵין שטיין

די שפּוֹרָן פון אַבָּרוּעָס קִינְד, וואָס אֵין דָא היינט פֿאַרְבִּי —
 זַי ווּעָלָן בְּלִיבָּן שָׁוֵין אָזְוֵי אַגְּנָצָן ווִינְטָעָר שְׂטָאָר,
 אַ נְעַסְט פֿאָר שְׂטָעָרָן פֿאַלְנְדָעָ, אַ נְעַסְט פֿאָר ערְשָׁטָן שְׁנִי.

דער שיפער ברען

אידען מאזען

ווײַ פָּונְ דָּרְשְׁטִיקָעַ, צַעַשְׁפְּרוֹנְגָּעָנָעַ פָּונְ תָּאוֹהָה
דער הויכער, שיפער ברעג אַרְוָם דָּעַם שְׁמַאלֵּן טִיכָּל —
עס שאָטָנט זיך בְּלוּזָא אַין דער מִיט אָן אוַיסְגָּעָרִימֶטָע וּוּרְבָּעַ,
וּוְדָעַ טְרוּיָעַ נָאָק אַ וּוּיְתָן, לְאַנְגִּפְּאַרְגָּעָסָנוּם שְׁמִיכָּל.

סְדֻעָּלָאָוֹת נִישְׁטָו וּוּילְדָעַ מִיעָנְטָעַ דָּא אַהֲעָרַ קִיְּינָ אַנְגָּלָאָף
פָּונְ גְּרָעָזָעַ,
הִיט מִיט עַקְשְׁנוֹתְדִּיקָעַ קְנָהָה אִירָעַ דְּזַוְנְגָּלְדִּיקָעַ רַעְכָּתָה.
דָּרְשְׁטִיקָט אַ יְעַדָּעַ גְּלָאָק פָּונְ בְּלוּם, טְרִינְקָט אָוִיסָאִיר
זְוּנְגָּעָל הָאָרֶץ,
וּוְעַן עַס דָּעְרוּעָגָט זיך אַיְנָעַ בְּלוּזָא נָעָנָעַ צַו אִיר גַּעְפָּלָעָכָט.

לִיבָּעַלְוַן בְּלוּיְּדָאָפְּלִיגְלָטָעַ, דָעַר לוֹפְּטָס „פְּאַרְגָּעָס־מִיךְ־נִישְׁטָא“
דָעְרָמָנָעַן בְּלוּזָא דָעַם טִיךְ זִין לִיבָּעַ פָּונְ אַמְּאָל
צַו נִיעָזָאָפְּדָקָעַס, וּוְאָס הָאָפָּן אִים בָּאָזְוִימָט מִיט בְּלָאָעַם טְרוּוּם,
בְּעַת עָרַ הָאָט זִיךְ אַ רִיס גַּעַטְוָן פָּונְ קוֹאָל צַוְּמָה וּוּיְתָן טָאָל.

אָוָן אִיצְּטָו וּאַרְאָוּשָׁעַט נָאָר דִּ אלְטָעַ, מִידָּעַ וּוּרְבָּעַ,
לִיגְיַט אָוִיס וּוְיָקָאָרְטָן אָוִיפָּן טִיךְ דִּ בְּלָעְטָעַר גַּעַל אָוָן דָאָר
— עַס קָעְרָט זִיךְ גָּאָרְנִישָׁט אָוָם, וּוְאָס אַיְן אַמְּאָל אָוּעָק,
פְּאַרְגָּעָס אָוָן פְּלִיס דִּין וּוּגְ צַוְּמָה לְעַצְּטָן בְּרָעַגְ פָּונְ צַעַר —

אַוְיךְ אִיךְ פְּלִיס מִיטָּן טִיךְ אָוָן כִּיוֹוִיס נִישְׁטָו וּוּ אַהֲיָן,
סְפָּאַרְשְׁטָעַלְטָ דִּי וּוּלְדָעַ, הָאָרְטָעַ מִיעָנְטָעַ מִיר דָעַם וּוּגְ
צַו קִינְדָּהִיט לְאַנְגִּפְּאַרְגָּעָסָנוּד אָוָן צַו יָעָנָעַ טָעָג,
וּוְעַן כִּיהְאָב גַּעְקָוּקָט דָעַר וּוּלְטָ אַין פְּנִים פָּונְ דָעַם הוַיְכָן בְּרָעַג.

שטייקעריען

ס'אייז דורךגעשטאָכּן מיט נאָדלעַן
דאָס האָרֶץ פֿוֹן אַ יעדער שעַה,
זִי בלוטיקט מיטן טיפֿקָאלִיר פֿוֹן רְוִיטֵן זִיד
אוֹיף ווַיסְן, קְילַן לְיוֹונְטְּלִיבּ.

און אוֹיף דעם פרישן קְבָּר פֿוֹן אַ נְיִיעַם טָאג
וּוְאָקְסְטּ אָוִיס אַן אוַיסגַּעַשְׁטִיקְטּ בְּלוּם.

פֿוֹן צִימָעָרוֹוִינְקְלָעַן קוֹקָן
צְעֻוָּאָרְפָּעַנְגּ אַוְיָף טִישְׁטוּכְלָעַד אָוּן קִישְׁנָס רִישְׁעַלְיָע
קְעַפּ
מִיט לְיוֹדִיקָע אָוּן וּוְאַנְיִינְקָע אַוְיָגָן
אוֹיף פְּלִיאַצְעַס שְׁמַאֲלָעַ, טִיךְ-גַּעֲבוּגְעַנְגּ פֿוֹן יְוָנָגָעַ פְּרוּעָן.

און יְוָנָגָעַ יָאָרֶן לִיגָּן מִיט דֵי פְּנִימָעַר בְּהַאֲלָתָן
אַיִן פְּעַלְדָּן פֿוֹן גִּילְדָּן זְאַנְגָּעַן אוֹיף אַ סָּאמְעַט-דְּעָקָן
אוֹן טָאג אָוּן נְאָכְטָן,
נְאָכְטָן אָוּן טָאג
שְׂטִיקְטּ דֵי צִיִּיט
מִיט בְּלָאַ-פִּיאָלָעָטָן אַדְעָרְנְגְעָוּעָב
אוֹיף אוַיסגַּעַבְּלִיכְטָעַ, מִידָּעַ פְּרוּעָנְהָעָנְטָן
די מְוֹסְטָעָרָן פֿוֹן אַיְנוֹזָאָמְקִיָּט אָוּן טְרוּוּעָר.

ט י י

דאָס זשומענדיקע סאמַאוֹוָרְנוּלִיד אֵין שטיילן בֵּין-ההשׁמֹשות —
אויף רָאֶזֶ-בְּלָאָסֶן פָּרְצָעָלָאָן דָּעַר אוֹיסְגֻּמְאלְטָעָר חֲלוּם
פֿוּן אֵן אוֹיסְגֻּבְּעָנְקָטוּן לְאַנְדָּ:

אַ קְלִיָּה, קָאַקְעָטִישׁ קָעָפֶל פֿוּן אַ גַּעַישָׂא.
מִיט פָּעָרְלָמוֹטָעָר-שְׁטָעָרָן דָּוְרְכָעָשְׁפִּיזָט דִּי נָאָכֶט פֿוּן אִירָעָהָאָר.

די וּוָרְעָמְקִיתָא אֵינוֹ, וּוּ דָאָס לְאַשְׁתְּשֻׁעָן פֿוּן אַ וּוִיכָּעָר קָאָז
אָרוּם דָּעַם הָאָלְדוֹ, דָּעַם פְּנִים אָוּן דִּי הָעָנָט.
די שְׁטִילְקִיָּת טְרוּיְמָט אִיר טְרוּיְעָרְקָעָעָמָעָה:
— אַמְּאָל אֵינוֹ גַּעַוּעַן אַ מְּלָךְ ...

אָוּן צְוַיִּי פָּאָר אוּגָן מְעֻסְטָן אָוִיס דִּי לְעָנָג פֿוּן פָּעָרְצִיךְ פְּרִילִינְגָּס
מִיט קָוָרְצָעָ, שָׁאָרְפָּעָ וּוִירָעָס פֿוּן דִּי קְנִיטִישָׁן
אָוּן בְּלִיבָּן נַעֲכְטִיקָּן בֵּי וּוּנְטָעְרְדִּיקָּעָ שְׁוּעָלָן פֿוּן דִּי לִיפָּוּן
וּוּ נַעֲזְנוּדְנוּקָעָס, וּוּאָס זַעַנְעָן מִיד פֿוּן גַּיְינָן.

אָוּן צְוַיִּי פָּאָר הָעָנָט,
וּוּאָס קַעַנְעָן גָּאָרְנִישָׁט גַּעֲבָן אָוּן וּוַיְילָן גָּאָרְנִישָׁט נְעַמְעָן,
שְׁטָרְעָקָן זִיךְ אָוִיס פָּאָרְשָׁעְמָטָעָ, לִיְדִיקָּעָ
אָוּן טְרָאָגָן צָו דִּי אָפְגָעְנָאָרְטָעָ, שְׁמִיכְלָעְנְדִּיקָּעָ לִיפָּוּן
דָּעַם זְמָעְרְדִּיקָּן אַרְאָמָעָט פֿוּן וּוַיְיטָן מְוֹתָה.

אַ מעשה'לע פֿאָר קְליינָע קִינְדָּעָר אָוּן פֿאָר נוֹרִיסָע דִּיכְטָעָר

ס'איו געווען אין אַ צִיִּיט,
 ווען עס גייען די וועגן
 די מולות אַנטקעגן,
 און עס שווייגן די טאלן
 אַין דער שעה פֿון באַשְׁיַיד.
 אלע פֿעלְדָּעָר פֿאָרוֹאַלְקָנֶט
 מיט דער בלוטיקער זְרִיעָה
 און ס'איו יעדער באָרג ווַידְעָר,
 ווי יונְגָר, דער באָרג פֿון מְוִירָה.
 נָאָר עס קומָט נִישְׁטָקִין ווַידְעָר
 צו פֿאָרְבִּיטָן דָּעַם זָוָן,
 ווען דער פֿאָטָעָר שְׁטְרָעָקָט אָוִים זֵינָע הענט,
 אָוּן דָּעַם קְרָפְּן נַעֲמָת אָן בְּרוֹךְ הוּא —
 עס ווּרטָט יְצָחָק פֿאָרְבְּרָעָנֶט.

זֵינָען דָּעַמְלָט גַּעַשְׁטָאַגָּעָן
 אוּפְּנָן שִׂידְוּעָג פֿון דָּרוֹת
 קָעָגָן ווִינְטָט, קָעָגָן נָאָכָט, קָעָגָן וויי —
 דִּיכְטָעָר צּוּיִ.

האָט אַיְינָעָר גַּעַזְאָגָט פֿון זַי בִּינְדָּן:
 — אוֹיבָא אַזְוִי אַיְזָעָר גּוֹר,
 אָז גַּעַפְרוֹוֹט זָאָל מִין פָּאָלָק זַיְן דָּרְךְ לִיְּדָן,
 ווַיְילָעָס האָט ווַידְעָרְשְׁפָעָנִיקָט
 אָוּן גַּעַזְוָכָט נִיעָגְעָטָר,
 אַיְזָמָתָמָא, דָּעָר אַיְבָן, גַּעַרְעָכָט —

ויל איך זיין פון מיין פאלק דער וועקער אוון רעטער,
 כוויל איסראטן ס'אומקרoit פון קנטשאפט אוון זינד
 ביין צו דעם פערטן געלעכט.
 איך וויל וווערן גאטס אָדעָם,
 זאל מיין ווארט זיין די שוערט
 פאר יען, וואס האט
 פֿאַרְשּׁוּעַכְטּ גַּאֲטָס גַּעֲבָאַטּ,
 זיין מאונענדע שטיט נישט געהרט.

ווי נביאים אמאָל
 וויל איך גיינ איבער טאל.
 איבער וועגן פול שלאנגען אוון שטיינער,
 ביון סייעלן מיר נאָכְגִּין אי קרום אי בלינֶה,
 אי מאָן, אי וויב, אי זקָה, אי קידָה,
 אי פון די טויטע די בײַנֶּער.

אוון אויב נויטיק איין טאמָט,
 וועט מיין ווארט — אַסְאַלְדָּאַט
 גיין איין הייליקער שלאָכְטּ
 קעגן פֿינְצְטּוּרְדּרְעֵר מאָכְטּ.
 אויב ס'איו פֿאָלָן באַשְׁעָרָט
 פון אַ קוֹיָל, פון אַ שׂוּעָרָט,
 בין איך גרייט, בין איך טויזנט מאָל גרייט.

נאר אין יאָרֶן אַרְוֹם,
צווישן טאּוילען פון צייט,
וועט נאָך גלייען מײַן וואָרט
מיט זיין שטראָליכּוּן רום.

ס' האָט דער צוּוִיטָעָר גַּעֲשָׁוִיגָּן,
געַשְׁוִינְגָּן גַּאֲרָלָאָנגָּן,
וַיֵּעַר וּוְאַלְתָּאַין זַיִן שַׂוְיִיגָּן פַּאֲרָמָאָכָּן גַּעֲוָאַלְתָּאָן
פָּוּן הִימָּל אָוֹן עַרְדָּעָם צִיטָעָר אָוֹן קְלָאָנָגָּן.
דאָן האָט עַר זַיִן פְּנִים פַּאֲרַשְׁטָעָלָט מִיט דֵּי הַעֲנָטָם,
וַיֵּאָין תְּפִילָה פַּאֲרַבְּעַנְקָטָעָר צַו מַזְרָח גַּעֲוָעָנְדָט —

— אַהֲלָף מִיר, מִין הָאָוָא,
זָאַל מִין וּוְאָרט זַיִן דֵי שַׁוּעָל
פָּאָר אָן אַפְּעַנְעָר טִיר,
איַבְּעָר וּוְעַלְבָּר עַס טַרְעַט
יַעֲדָעָר אַיְנָעָר, וּוְאָס גִּיטָּ
אוֹן וּוְאָס וּוְאָגָלָט צַו דִּיר.

אוֹן הַעֲלָף מִיר, אַדוֹ בַּאֲרָמָהָאַרְצִיק אוֹן גְּרוּיסָט,
זָאַל מִין וּוְאָרט זַיִן אַכְלִיד
צַו פַּאֲרַדְעָקָן דַּעַם בְּלִוִּין,
צַו פַּאֲרַדְעָקָן דָּאָס לִיְידָ
פָּוּן מִין פָּאָלָק.

זאל מײַן וואָרט זײַן די הײַם
פֿאָר אָ היַמְלָאָעָר טְרָעָר
אוֹן פֿאָר דִּי, ווֹאָס אַינְגֶּרְגֶּעָץ
וְוָאָרט שׂוֹין קִינְגָּר אָוִיף זַיִּן
וְוָאָרט שׂוֹין קִינְגָּר נִישְׁתְּ מַעַר.

אוֹן אֵיךְ בְּעֵט בַּיְּ דִיר, גָּאַט
איַן מֵיַּן טִיפְּסָטָן פָּאָרְטְּרוּיעַן
צַו דִּין חַסְדָּ אָוֹן גַּנְגָּד —
פָּאָרְן עִירְובְּ פָּוֹן רָוּם,
וּוְיִּפְּאָר שְׁוּעָרְסָטָן נִסְיוֹן
שְׁלָאָג מֵיַּן וְוָאָרט מִיט דִּין צָאָרָן,
לָאוֹ מֵיַּן וְוָאָרט וּוּרָן שְׁטוּם.

אוֹן אוִיבָּ דַו האָסְט באַשְׁטִימַט
מִיט דִּין רְצֹן אוֹן מֵיַּן
אוַיסְצּוֹפְּרוֹוֹן מֵיַּן פָּאָלָק
יעַדְעַס מַאֲלָ אוִיף דָּאָס נִי
דוֹרֶךְ חָוְבָּן, פָּאָרוֹוִיסְטוֹגָן אוֹן פִּין —
זַאֲלָ מֵיַּן וְוָאָרט זַיִּן דָּאָס עַרְשְׁטָעַ,
זַאֲלָ מֵיַּן וְוָאָרט זַיִּן דָּאָס עַרְשְׁטָעַ,
וְוָאָס וּוּטָ אָונְטְּרָדְגִּין.

און גאט ברוך הא
וואס אומבאקאנט זענען זיינע הייליקע דרכיהם,
האט אויסגעעהרט גנעדייך דעם שטיילן באגער,
און פארשטעלט מיט א טרער
דעם הימל פאר אים,
וואו. ס'שטרוייכלען און ס'פאלן די שטאָלצע מלאכיהם.

וואלפּס־בעז

ס'אייז חודש מערץ —
אין דערברעס און אין וועלדער פון מיין הײם
בליט איצט דער וואלפּס־בעז לילא־בלא.

ס'אייז נאקט נאך אי קוסט, אי בויום,
נאך אין דער מיטאגדיינער שעה
געמט ערבי־פרילינגדיינער טאג
אויף שטייפּע הערגנער פון די קנאספּן
דעט ערשותן בריטון בוושלען־פלוג
דעט הימל וואלקנדיק און גרא.

און מיט די סטעהזקעס פונעם וואלה,
און מיט די דערברעס פֿייבְּט און טיף
צייט שווין מיט בענקשאפט שארכּי און וילד
פון חיות אויפּגעוועקטע טרייט
און מיטן זיסלאער־הארבן ריח
פון וואלפּס־בעז קליגנע לילא שטערן
וואס האט זיך איבער נאכּט צעבליט —

אמאל, ווען כהאָב געבראָכט אַין שטוף
 אַ צוּוויגל ברוינ מיט לילאָ שטערן
 אַיּוֹ פֿון דעם זיסלעך-שׂווערַן רִיחַ
 דיַ נאָכַט גַּעֲוָאָרַן, וַיְיַ אַ וַואָלַד
 מיט וּוּלְפִישַׁ-גְּרִינַע, זְשֻׁעַדְגַּע אַרְגַּן,
 מיט טְרִיטַ פֿון חִוּזַת קַעַצְיַשׁ וַיְיַיךְ —

אוֹן עַמִּיךְ האָט, פַּאֲרְפִּירְטַ פֿון רִיחַ,
 אַיּוֹ אַט דַעַר נאָכַט דעם וועג פַּאֲרְלוּירַן,
 אוֹן עַמִּיצֵס בְּלֹט אַיְזַרְיךְ גַּעֲוָאָרַן
 בְּיִם שׂוּעָרַן רִיחַ פֿון קְלִינַע בְּלִיטַן,
 אוֹן ס'הָאָפַן זַיךְ אַיּוֹ אַט דַעַר נאָכַט
 מְזֻלּוֹת אַיְפַן וועג צַו זַיךְ,
 וַיְיַ פְּרַעְמַדַּע אַוִּיסְגַּעְמַיטַן.

אלטער פרויינט קויפן בלומען

זוי קלוייפן לאנג בעי די פאָרקייפערינס די בלומען,
זוי בויגן זיך אַריבער אַיבער יעדער קנאָספּ און בלָאָט,
ווײַ ציוֹאָלָט נאָך אַלְץ אַין אַט די הַעֲרָצָלָעָד גַּעַלְעָגָן
אַ פֿאָרִיאָרְטָעָר שְׂוִין, פֿאָרְבָּאָרגָעָנָעָר פֿאָרָאָט.

זוי קלוייפן, ווי זוי וואָלָטָן זיך גַּעַדְגָּעָן מִיטָּן גָּדָל,
און אוּף אַ רְגָּעָה וּוּעָרֶת דָּעָר בְּלֵיכְ פֿאָרְשָׁלִיעָרֶט, מָאת אָוָן ווַיַּד —
וַיַּיל אַט די פֿאָרָב דָּאָרָף אוּפְּפּוּעָקָן אַ לאָגְ פֿאָרְגָּעָסָנָע
בענְקָשָׁאָפָּט
און עַפְּעָס מָזוֹ אוּפְּסָנִי בְּאָגְרָאָפָּן יַעֲנָעָר רִית.

איַן זַיְעָרָע אוּסְגָּעָרְקִימְטָע אָוָן צַעְקָנִיטִישְׁטָע הענט
וּוְעָרָן די שַׁעַנְצְּטָע בְּלָוְמָעָן מִיד מִיט שְׁפָעָטָן-זַוְעָרְטָרוּיעָר,
גַּלְיִיךְ סִיוֹאָלָט זַיְן אוּפְּגָעָמָנָט בְּיַי די פֿאָרוּעוּלְקָטָע הענט,
וּי אַ משְׁפָוֹן, אַ פֿאָרוּעָצָטָן דָּעָר בִּיתְ-עַלְמָיו טַוְיָּעָר.

דאָן פּוֹצֶן זַיְן אוִיס אָוִיס איַן זַיְעָר שַׁעַנְצְּטָעָר טְרָאָכָט,
וּי צַו גַּעַפְּעָלָן יַעֲנָעָם בְּעַרְגָּל עַרְד, דָּעָם גָּוט באַקָּאנְטָן הַיכְל,
און גִּירְעַן מִיט די בלָוְמָעָן איַן די הענט אַהֲיָן, וּוֹ. סְדָאָכָט זַיְן זַיְן,
איַן עַמְּיִיךְ וּוְאָרֶט נָאָך אַלְץ אוּף זַיְן, אוּף זַיְן אָוָן זַיְעָר שְׁמִיכָל.

זון - בלומען

זוי ווילען אויסזען, זוי די ביימער, פעסט און שטארק און הויך,
גלייך ס'וואלט אינמייטן פעלד צוואקסטן זיך אַ וואָלד —
נאר דער מאָרך פון זיעער שטאמ איז קריישליך און וויך
און אויסגעגעבן צו אַ יעדער דראיסיקער געווואָלט.

זוי פרווען צו אַנטלייפֿן פון דער ערדים געזעגן
און רײַסן זיך פון זיעער וואָרכֿליך געפֿעלכֿטן,
גלייך עס וואָלט צוישן זוי און ערְד אַ יעדן טאג אויפֿסני
אנגונגאנגען אַ פֿאָרבֿיטערטער געפֿעלכֿט.

זוי שטרעken זיך צום הימל, צו דער בלאָער היַן
און גריימירן זיך אַין אויסגעבעאָרגטער שיַן —
וואִי שקלאָפֿן איינגעשפֿאנְטּוּ בּוּ אַ פרעמדּוֹן גוָרֵל
דרײַען זוי זיך נאָך דער זוֹן, בּוּ צוּ אַיר אָונטערגֿיין.

זוי שפֿילן, ווי אַקטיאָרֶן זיעער אַינשׂטודֿירְטּוּ רָאֵל
אין קרוינען פון געלישטּוֹן, העלוֹן גָּאַלְדֿ-פֿאָפֿיר —
אַ פרעמדּוֹר ווילען פֿידְט זוי דורך דעם טאג,
וואִי דורך אַ סצענְעַ אָון באָוָאָכּט אַ יעדן ווענד אָון רֵיַן.

זוי שטייען שטאלע, ווי ס'וואלט אויף זוי זיך אַנגעגעשפֿאָרט
דעָר הימל,
ווי ס'וואלט די זונ אלײַן געווען פון זיינער האָרֶץ די רויז —
נָאָר דָּאָס מִינְדָּסְטָּע כְּמַאֲרָקָאַלָּע פֿאָרְקָנְסָט זַיִן צו דָּעַם עַבְרָה
און מִיטָּן עַרְשָׁתָן שָׁאָטוֹן לְעַשְׂׂוֹן זַיִן זיך אוּסָט.

דאָן לאָוֹן זַיִן אַרְאָפּ די גְּרוֹיסָע, מִידָּע קָעֶפּ,
ווי ס'וואלט די דָּעַמְעָרְוָנְג גְּעוּזָן צו אַ שְׁוּעָרָעָה לְאָסְטָה,
ווי זַיִן וּוְאָלָטָן מִיטְאָמָּאָל פֿאָרְשָׁפְּילָט דָּאָס אַיְגָנָעָה לְעַבְנָה
און גַּעֲקוּמָעָן צו דָּעַם גּוֹרֵל אַיְגָנָעָם צו גָּאָסְטָה.

אייצט וויסְטָן זַיִן — נִישְׁטָא מַעַר קִין אַנְטְּרִינְעָן פון דָעַר נָאָכָט,
וּוְיִלְיָעָדָע שְׁעהָ, וְאָס מַאְכָט דָעַם הַיָּמָל נִידְעָרִיקָעָר, גְּרוֹיעָר,
פְּלָאָנְצָט די פֿינְצְטָעָרְנִישָׁ אַרְיִין אַין זַיִינָר דָוְנְדוֹן האָרֶץ
און בִּיגְטָן זַיִן טִיפְּפָעָר צו דָעַר עַרְד אָוֹן צו דָעַם אַיְגָנָעָם
טְרוֹיעָר.

„וואסילֵי בלאושענַי“ *

עד איז נאך אליז דער פאן פאר אלע גרויזאָמְקִיטֶן
און יעדעס יאהַרְהוֹנְדָּרֶט געקרִיכִיךְט ווערט אָוּפְּסְנִי
אויף די פֿאָרְטָאָלֶן זִינְעַ, וואָס שְׁטִיעַן ווי עדות שְׁטוּמַע
און קָוְקוּן אויף דעם שְׁאָנְדָּ-פֿלְאָזֶן פָּוּן מָאָרֶד אָוּן טִירָאַנִי

אָ פֿיְשְׂוִיףְּ-מְעַשְּׁהַלְעַ, לְעַגְעַנְדָּע אָוּן פֿאָרְטְּרוּיָעַ
פָּוּן גּוֹלְיִבְּיִקְּעָר נְשָׁמָה אַין גָּאָט אָוּן זִינְעַ נְסִים,
שְׁטִיעַט עד דָא, דָעַר קְלִיְּסְטָעַר אָוּנְטָעַר צְפָוָנָס הַיְמָלָעַן,
וּוּי אָהְמָשָׁךְ פָּוּן דָעַם לְאָנְדָּ פָּוּן זָוּן אָוּן קִיפָּאָרִיסָן.

וּוּי גְּרוּיס אָוּן טִיף גַּעֲמֹזֶת הָאָט זִין די קְנָאָה
פָּוּן גְּרוּזְאָמְעָן אִיוּוואָן צָו יְעַנְעַמָּס טְרוּיְמָעָרָס אַוְיָגָן,
וְוּאָס הָאָט אַין די קְוָפָאָלֶן רְוַנְדָּע אִינְגְּגָעַשְׁלָאָסָן
די זָוּן, די שְׁטָעָרָנוּ אָוּן דָעַם גַּאנְצָן רְעַגְנְבּוּיגָן,

בְּעֵת סְהָאָט דָעַר צָאָר דְּעַרְפִּילְט זִיךְ, וּוּי אָקְנַעַכְתָּ פָּוּן
צִינְעַ קָאָזְעַמָּאָטָן,
צָו וּוּלְכָעַ סְהָאָט אִים צְוַגְעַשְׁמִידָט די נְאָכָט פָּוּן זִיךְ שְׁגָהָן,
אוּן אִים פֿאָרִיאָגָט פָּוּן יְעַנְעַר וּוּלְטָט, וּוּסְלִילְיוּת נָאָך
אוּיס אָטְרָפָר
אוּן מִיט אָיְדָעַר בְּעַנְקְשָׁאָפָט נְעַמְתָּ דָעַר הַיְמָל
טִיפָּעָר, טִיפָּעָר בְּלָאָעָן.

ווען שטילע שעה/ען האבן אפגעוועלקט אונטער מחשבות זייןע,
האט דער צאר צוניפגענו מען קעגן אט דעם פרעמדן
די גאנצע פינצטערניש, וואס האט אין אים געהערשט
און באפויילן די תליינימ זייןע אים צו בלענדן.

דאָן מיט די איגנע הענט דערוואָרגן אלע גלעקדער
און מיט נאכט פאָרַהַאנְגָּעָן אלע שפיגלען, פענץטער,
עס זאל קיין קלאנְג נישט אויפמאָגעָן בי אים פֿאָרַפִּי
ニקְטָעַ, געטְטָעַ
און סִיאָלָן אים נישט נאָקְקוֹן די אָפְּלָעָן, ווי געשפֿעַנְסְּטָעָר —

נאָר אַין דער מיט פֿוֹן פֿעַצְטֶעֶרְרוֹיוֹ יָאָרְהָוְנְדֶּעֶרְט אָוִיס אַין אַיִּין,
וֵוִי אַיְנְגָּעָרְעָמֶט אַין אַיְנְגָּוּעָבֶט אַין פֿילְקָאָלְרָטָעַ נְעָזָן,
גָּלִיט נְאָךְ אַלְּצָן דָּעָר בְּלִיק פֿוֹן דִּי גַּעֲבָלְעַנְדְּטָעַ אָוִיגָּן
און באָוָאָכֶט אַקְעָגָן נְאָכֶט פֿוֹן צָאָרָעָן אַין טִירָאָגָן
פֿוֹן אַיְבִּיקִיָּט אַין לִיכְטָן די הַיְילִיקְסְּטָעַ גַּעֲזָעָן.

* אַוִיפָּן „רוֹיטֶן פְּלָאָצֶן“ אַין מַאֲסְקּוּן, אַקְעָגָן קְרֻעָמֶל שְׂטִיחַ
דָּעָר „וּאָסִילִיְּ-פְּלָאָשְׁעָנָנִיְּ-קְלוּסְטָעָר“, אַ וּוֹנְדָעָר פֿוֹן אַרְכִּיְּ
טַעַקְטָאַנְיִשְׁעָר קְוֹנִיסְטָן.

אין די אַלטָּע רֹסִישׁע קְרָאנִיקָעַס וּוּרְטַ אַבְּעָרְגָּנְגָּבֶן
 די גַּעַשְׁיַּכְתָּע פָּוּן דַּעַס דָּזִיְקָן קְלוּיסְטָעָר. דַּעַר צָאָר אַיזָּוָּן גְּרָאנִי
 האַטָּ גַּעֲוָאָלָט פָּאָרָהִידָּוָשָׁן די וּוּלְטַ מִיטַּ אַזָּא קְוָנוּסְטוּוּרָק, מִיטַּ
 וּוּלְקָן אַלְעַ זָלְקָן אִים מְקָנָא זִין. נָעַר האַטָּ אַרְאָפְּגָּנְבָּרָאָכָּט פָּוּן
 אַיְתָּאָלְעָן אַיְנָעָס פָּוּן די, אֵין יְעַנְעַ צִיטָּן בָּאָרִימְטָסְטָע בּוּיְדָ
 מִיסְטָעָרָס אָוָן אִים בָּאָפְּוִילָן אַוִּיסְצּוּבָּעָן אַ קְלוּיסְטָעָר, וּאָסָ
 זָלָ זִין דָּאָס שְׁעַנְצָטָע פָּוּן אַלְעַ בִּזְ אַיְצָט אִין דַּעַר גַּאֲרָעָר וּוּלְטַ
 אַוִּפְּגָּנְבָּוִיטָע. נָעַר קָעָן נְעַמְעַן פָּוּן זִין שָׁאָזְקָאָמָעַן גָּאָלָ אָוָן
 זִילְבָּעָר וּוּפָל עַס אִיז נָאָר נְוִיטִיק.
 וּוּן דַּעַר קְלוּיסְטָעָר אִיז גַּעַוָּאָרָן פָּאָרָטִיךְ זְעַנְעַן מְעַנְשָׁן
 גַּעַבְּלִיפָּן שְׁטִין פָּאָרָגָּפָּטָע אָוָן גַּעַפְּלָעַפְּטָע פָּוּן זִין גְּרוּסָעָר
 שִׁינְקִיְּתָן.
 האַטָּ דַּעַר צָאָר גַּעַלְאָזָט אַרְיִינְרוּפָן דַּעַם קִינְסְטָלָעָר, אִיסָּ
 פְּרִיגְגָּבִיךְ בָּאָלְוִינְט אָוָן גַּעַפְּרָעָנְגָּט, צָו וּוּלְטַ עַר גַּעַקְעַנְט אַוִּיפָּ
 בּוּינְן נָאָךְ אַזָּא קְלוּיסְטָעָר.
 „פָּאָרוּאָס נִישְׁטָן — האַטָּ גַּעַנְנְטָפְּעָרָט דַּעַר תְּמִימָותָן,
 דִּיקָעָר אַיְתָּאָלְיִעָּנָעָר — אַפְּיָלוּ נָאָךְ אַ שְׁעַנְעָרָסָן.“
 דַּעַמְלָט האַטָּ דַּעַר צָאָר בָּאָפְּוִילָן זִין קְנָעָכָט אַרְיִינְצָרָ
 וּוּאָרָפָן דַּעַם בּוּיְמִיסְטָעָר אִין חְפִיסָה אָוָן אִים אַוִּיסְשָׁטָעָן די
 אָוִיגָן.
 זָלָ דַּעַר „וּוְאָסְלִילִיְּ-בְּלָאָזְעָנָנִי“, בְּלִיבָּן אָלָס אַיְנְצִיקָטָר
 אַוִּיפָּ דַּעַר וּוּלְטַ.

די קוקאָוּקע

מייט געלן פוך פון ערשותע באזיעס אויף די איזוועס
שמענקנדיק בראשיתדייך און האנידיק און זיס.
און ערשותער אויפגעשינטער גראַנטיקיט פון בערעדזעם,
וואָס וואָשן אין דער קילער רַאֲסָע זיינער ווייסע פֿים.

קומט פון דעם צויגיגון געפֿלעכט דער העלער קוקודָּה,
אָ צוֹאָג פון באַשערטקייט, אָ גּוֹרְלִידִיק גּעֶבֶּאָט,
גּוֹלִיךְ וּוֹאַלְטָסְטָט דּוּרָהָעָרט, וּוְסִיכְלָאָפְּטָט דּוּרָדָּפְּקָפְּנָעָם וּוֹאָלָּד
און פֿאָרְקָנְסְטָן דֵּיך צָו זִין טִיפְּסְטָן, סָאמָע לְעַצְמָן סָוד.

דאָס אַיְזָן די קוקאָוּקע, וואָס קִינְנָמָאָל בּוֹיִט זִי נִישְׁתְּ קִין גַּעַסְט
און זָאָגְט זִיך אָפְּ פָּוּן מַוְתָּעָדְלָעָכוּן נַחַת אַיְזָן פָּוּן הַיִּם,
גּוֹלִיךְ זִי וּוֹאָלָט גּעוֹוָאָלָט פֿאָרְמָשְׁפְּטָן דָּאָס לְעַבְּן,
גּוֹלִיךְ זִי וּוֹאָלָט גּעוֹוָאָלָט פֿאָרְשָׁעָמָעָן זִיךְ אַלְיָין.

זִי לִיגְט די אַיְיָר בְּגַנְבָּה אַיְזָן אָ פֿרְעַמְדָּעָר נַעֲסָט,
וּוְסִיכְלָאָפְּטָט, וּוְסִיכְלָאָזְטָט זִיךְ נָאָר, אוֹיף גַּאֲטָס בְּאָרָאָט,
אַלְזָ אַיְינָס, צִי סִאָיָן אוֹיף מַמוֹרְשָׁאָפְּט אַיְזָן אַוְמָקוּם,
אַלְזָ אַיְינָס, צִי אוֹיף גַּעַטְרִיְשָׁאָפְּט פֿרְעַמְדָּעָר אַיְזָן אוֹיף גַּנְגָּאָד.

און זי אליין ווערט טרעפערכע פון מענטשלעכע מזלות
 און רופט זיך איבער מיט די טריימען זיערעו און באגערן,
 און נעט אין זיך אריין דעם ציטערדייקסטן גלויבן
 און ביגנדט זיך צו אליין צו יגעמעס גליק און טרען.

אייז אפשר טאקט טראגט אייז זיך דער פיגל אודאלט-זוויסן,
 איז דער, וואס וויל פארנעמען גולדיך באשיד.
 דער מויז זיך אפזאגן פון זוארומקיט און היים
 עס זאל זיין אינזאמקיט אַ סגולה זיין צו פרעמדן לייד?

* * *

עס בליעבט דער מענטש בייס דאנד פון וואלד און
 הארכט זיך איין,
 ווי ס'ציילט אים אָפּ די קוקאקווע מיט העלן קלאנג די יאָרֶן,
 און ס'בליעבט פארחידוש שטיין אין מיטן גראָ דער האָת,
 גלייך ער וואלט אויך אַ תושב בי דער איביקיט געוואָן.

און ס'גייט דער מענטש אַ היים מיט זאטקייט אַנגענומען,
 מיט פולסטער זיכערקייט אין זינע לאָנגע טאג,
 און ס'יווערט אים אייגענער די היים, די שוועל, דאס בעט,
 ווי ס'זואָלט אַרוםגענומען זיַּי אַ נײַער, פֿעַסְטַּעַר ברעה.

נאר טילמאל טרעטען, עס גיט א יונגער מענטש פארבי
פירנדיק אונטער דער האנט זיין שמייכלענדיקע פלה,
און גיט א פרעג פארשייטערהייט, אין שפאם,
(ער גלייפט נישט, או דורך קוקאוקע ווערט לעבענסטוד נתגלח).

„דו, זאג מיר נאר, ווי לאנג ז'מיר נאר באשערט צו לעבן?“
און מיטאמאל איר רוף עס האקט זיך אייבער,
ווי ס'וואולט אים עמיין דורכגעזעט אינטן,
און ס'ברען זיך בייס מענטש די קני און ס'ציטערן די גליידער.

די פיגל אין די צוויגן הערן אויף צו זינגען.
הארכן זיך אין אין עבא, וואס שלוכאנדייק פארגייט,
און ס'דאקט זיך פלווצים אויס, עס איז דא עפעס פרעםדס
אין וואלד, געקומען פון אין אומפאקאנטער וויט.

און שטיל איז איצט דער וואלד און טונקעלער די שטאגמען,
גלייך עס וואלט יענע מס שאטן צוגעווואקסן צו די
בימער —
א יונגער פיגל גיט א פישטש אין אונענדיקער שרעק,
און ס'בליפט דער וואלד נאך שטילער, שטילער און געהיימער.

און לאנג, גאר לאנג לאזות זיך די קוקאווקע נישט העрон —
 אפשר איזו זי אין א וויטן, טיפן קוסט פאָרפלויין,
 און געלאָזט דעם מענטש זיין אייגנעם חשבון מאָכָן,
 און קוּקוֹן אויף דער וועלט מיט אויפגעדריסענע אויגן ?

און אפשר האט זי זיך פֿאָר זיך אלֵין דערשראָקָן,
 ווּאַס זי, גראָד זי איזו צו דעם טויט אָ שוֹתְפָּטוּ גַּעֲוָאָרוֹן,
 און געלאָזט מיט אִים אָ מענטשן אויג אויף אויג,
 אין א טאג פֿון מאַי, אָ לוייטערן און קלָאָרֶן.

דָּנוֹרֶןְת

מיין מאמע האט ליב געהאט און אנדען
 און איי געווארן דאס וויב פון מיין טאטן —
 ס'האט יונגעסם בילד פארגעלט, פארבלאלסט פון לאנגע יארן
 געשמייכלט פון איר אלבום סַעֲמָעַתְעָנָעָם, אלטן.

ווען זי האט אויסגעניט אַ האנטען, אַ סערוואט,
 אין רויטן זיד אַריינגעשטיקט איר בענקשאפט, איר באגער,
 פלאגן לויפן די שטעך, ווי שמאלע ריטקעס בלוט
 באזילבערטע, באזומטע מיט איר שטילער טער.

מיין באבע — ווער קען היינט פארשטיין דאס לעבן
 פון אַ באבען —
 כ'געדענק בלוייז ציטערנדיקע הענט און שמאלע, בלאע ליפן.
 ווער קען עס וויסן היינט, צי ס'האט מיין זידע שאיע
 זי געליבט.
 ווי שווער עס איי געוווען איר גליק און וואס זי האט געליטן.

ס'אייז פון איר נישט פארבליבן קיין בריוו, קיין שטיך פאפעיר,
 נאר טעפ פארדראטעוועט אוייפן בוידעם, עדות שטוממע
 פון געווועגענער וואר —
 ווען ס'אייז איר מאן געשטארבן אייז זי געליבן און אלמנה יונגגע
 מיט פינעך קינדער, דער יונגסטער זונ אַ יתומל פון
 קנאפע זיבן יאר.

האט זי אינגעפלאנצט א סאד, א סאד געדיכט און ברײיט,
ביימער אין שורות גליקע אינס בי אינס, געריתט,
פדי אַרומצונעמען ס'גיע, נאָקעטיקע הויז
און איד איגגען, גרייסע אַינזאָמקייט.

און איך — מײַן טאָכטער איז איצט אלט געווואָן וועכֶן יאָר,
גענוי ווי איך אין ינעָם טאג פון ינעָם חודש מאַי,
ווען ס'האט אַ שטילע שעה אַרינגעפלאנצט איז מיר
דאָס ווֹנדערלעַבְסְטָע וּאָרט,
און ס'האט געשמעקט מיט ווֹיסְט בעז, מיט פריליג און
מיט שפֿיל פון ווֹיטְן סָאלָאוּי.

אַ פָּעֵל בְּרִיאָו אֵין שָׁאנָק, אַ שְׁמַאֲלִינָק בְּעַנְדָּל לִידְעָר
אט דָּאָס אַלְץ אֵין דָּאָס אַש פָּוּן מֵיָּן לְעַפְּן —
אִיצְט זֶה גַּעַנְיוּ — כִּיּוֹצֵן גַּעֲוָעָן צֹו נָאָעָנטָן פָּוּן מֵיָּן גְּלִיק,
בֵּין אֵיך גַּעַלְאָפָּן אַלְץ פָּאָרוּס, אַלְץ פָּאָרוּס — אָוֹן דָּעַרְנָעָבָן.

כִּיוֹאָלָט מֵיָּן טָאָכְטָעָר גַּעַזְאָגָט — נִיטָּע, נִיטָּע, נִיטָּע אָג,
לאֹן דִּיך פִּרְןָן פָּוּן דָּעָר אַוְיְגָעָנִיטָּעָר, דָּוִיטָּעָר רִיטְשָׁקָע בְּלוֹט,
הָאָרָך, וּוֹאָס סְרִוִּישָׁן דִּי בִּיְמָעָר אֵין דָּעָר באָפְּנָס סָאָד
און וּוֹאָס סְפָּלִיסְטָעָרֶט פָּאָרְטְּרָאָכֶט אָוֹן פָּאָרְטְּרָוִיעָרֶט מֵיָּן לִיד.

נאָר ווי קענען באָנעםען אַירע זעכֶן יאָר
 פֿוֹן פֿאָרְגָּנְגָּעָנָּעּ לְעַבְנָס דֻּעָם צִיטָעָר אָן טְרוּיָעָר?
 — סְהִיבָּט זֵיכָן בַּי אַיר אַלְץ אַוְיפָּסְנִי, אַלְץ אַוְיפָּסְנִי —

זֵי גִּינִּיט אָן סְגִּיעָן דַּי שָׁאָטָנָס אַיר נָאָר אָן קוֹשָׁן אַיר שְׁפָוָר,
 אָן עֲרַגְעָץ אַוִּיף אַ צּוֹיִיגָּ פֿוֹן וּוִיסָּן בְּעֵז
 פִּיבְּעָרֶת אֹוִס זַיְן לִיד דָעָר וּוִיטָּעָר סָלָאָווִי.

חַנוּה

מסתמא זאָלט ער נאָך בֵּין היינט צוֹטָג
געפֿאַשְׁעַט גָּאַטְסָ חַלּוֹמוֹת אִין גַּנְּעַדְן,
וּוי סְטָדְּעַס שָׁאָף אוּפִי שְׂטָעְרְבְּדִיקָּן גְּרָאָן,
אוֹן נִישְׁטָּגָעָנֶט דָּאָס גְּלִיק פָּוּן אַבְּגַעֲגַעַן
אוֹן נִישְׁטָּגָעָוּסְט פָּוּן טְרוּיְעָרָפָּוּן צְעַשְׁיָדָן,

וּוֹעֵן נִישְׁטָּזָי, דָּאָס וּוּבָפּ, דִּי אַשְׁהָ, חֹותָה,
וּוֹאָס הָאָט אִין יַעֲנַדְרַעַ שְׁעָה, וּוֹעֵן אַדְמָה הָאָט גַּעֲרָוֹת
איַינְגַּעַוּגָט, בָּאַרְוִיְשָׁטָ פָּוּן דָּעָרָגְדָּעָן פְּרָאָכָּתָן.
דָּעַרְפִּילָט, וּוי סְקָנָאָסְפָּט אִין אִיר אַבְּעַנְקָשָׁאָפָּט אַוְמְבָאָקָאנָט,
אוֹן וּוי דָּעָר צָעָר שְׁלָאָגָט זִינְגָּעָוּגָלְעָן אִין אִיר בְּלוּט.

הָאָט זִי זִיךְ אַפְּגַעַבְּרָאָכוֹן פָּוּן דָּעָרָרוֹ. אוֹן שְׁלוֹה,
וּוי אַפְּרוֹכְטָ פָּוּן אַיְינְגְּנָעָר צִיְּתִיקִיט בָּאַשְׁוּעוּרָת
אוֹן מִיטָּאָמָּאָל דָּעַרְזָעָן דִּי נַאֲקָעְטִיקִיט פָּוּן הִימָּל
אוֹן דִּי גַּאנְצָעָ טְרוּיְרִיקִיט פָּוּן גְּלִיק,
וּוֹאָס אִין צָו קִינְגָּעָם נִישְׁטָ פָּאַרְקְנָסָט, פָּאַר קִינְגָּעָם נִישְׁטָ
בָּאַשְׁעָרָת.

אוֹן מִיט דָּעָר עַרְשְׁטָעָר, שְׁטִילָעָר, פְּלִיסְנְדִיקָּעָר טְרָעָר,
וּוֹאָס הָאָט פָּאַר אִיר פָּאַרְשְׁטָעָלָט דָּעָם הִימָּל מִיט דִי שְׁטָעָרָן,
איַוְּרָה רִיְּפָה גַּעֲוָאָרָן פָּאַר דָּעָר עַרְדָּה.
וּוֹאָס הָאָט זִיךְ פְּלָזִים אַוְיְפָגְעָמָאָכָּט פָּאַר אִיר
איַוְּרָה גַּאנְצָעָר, גְּרוֹיסָעָר פִּינְגָּעָם גַּעֲבָעָרָן.

ר ח ל

עס האבן ווינשעל בליענדע דעם הימל אוינגעשלאָסן
פֿאָר מײַן מאָמעס ווערטער באָרוועסּע אָז שטיילע,
נָאָר ס'הָאָט בְּיִם עִירָוּב פֿוֹן מײַן ערְשְׁטָעָר טְרָעָר
זִיךְ אֲפְגַּעַשְׁטָעַלְתְּ דָעֵר נִיגּוֹן פֿוֹן אִיר חְפִילָה.

כ'הָאָב זִיךְ פְּאָרְשָׁעָמֶת, וּוְכְיַזְוָאָלֶט אַלְיִין גַּעַשְׁטָאָנָעָן דָּאָרָט
אַיְן דָעֵר גַּלְעַנְדִּיקָעָר הַיְּזָה פֿוֹן יַעֲקֹבָס יְוָנָגָע אַיְגָן,
אוֹן וּוְכְיַזְוָאָלֶט צָו דָעֵר בְּרוֹנוּם אָוָנְטָעָר שְׂוּעָרָן שְׂטִיָּן
מֵיַּן אַיְגָן גּוֹרָל דִי פְּאָרְשָׁמְאָכְטָעָ לִיפְנֵן צּוּגְעָבָוִיגָן.

נָאָר ס'זְעָנָעָן שְׂוִין פְּאָרְחָתְמָעַט יַעֲקֹבָס וּוְאָרְטָנְדִּיקָע יָאָרָן
דוֹרֶךְ דִי גַּעַלְעָ, שָׁאָרְכָּעְנְדִּיקָע בְּלַעַטָּעָר פֿוֹן דָעֵר תְּחִנָּה,
אוֹן ס'קְעָנָעָן זַי נִישְׁתָּאָוִסְלָעָשָׂן דִי זַיְבָּן הַיִּסְעָ טְרָעָדָן,
אוֹן רְחָלָס טְרוֹיְיעָר קְעָנָעָן נִישְׁתָּפְאָשְׁטָעָלָן לְאָנְקָעָס גְּרִינְעָ.

אוֹן ס'פִּירֶת מִיךְ שְׂוִין מֵיַּן מאָמעָס דָאָוְנְעַנְדִּיקָעָר נִיגּוֹן
אוֹיף בִּיתְלָחָםְשָׁטִינְגִּיקְהָאָרָטָעָ, וּוַיְסְטָעָ וּוְעָגָן.
אוֹן כְּיֻזְעָ שְׂוִין יַעֲקֹבָס קָאָפְ אָוָנְטָעָר דָעֵר גְּרָאָעָם אָשָׁן,
אוֹן וּוְיל שְׂוִין מַעַר נִישְׁתָּהָרָן אוֹן דָאָרָף שְׂוִין מַעַר
נִישְׁתָּפְרָעָגָן.

נאר אויב ס'אייז טאָקע וואר, אָז שטַּאָרְבָּן יונגעֶרְהיַיט
די, וועלכע גאט אליען פֿאָרְקָנְסְט אָז אַוִּיסְדָּעְרוֹוִילְט
האט דורך אַ קוש אַין שטערן אַין שעָה פֿוֹנוּם גַּעֲבוּרָן
צָו גַּרְוִיסָּעָר לִיבְשָׁאָפְט אָז צָו גַּרְוִיסָּן לֵידְן,

דאָן וויל אַיך שטַּאָרְבָּן אוֹיך אָזְוֵי, ווַיְיַעַנְעַ.
וּאָס כִּיטְרָאָג אִיר נָאָמָעָן אָז עַס האָט אַיְינָן גּוֹרְל אַונְדוֹ גַּעֲזִיגָּן,
כִּיוֹלְל שטַּאָרְבָּן עַרְגָּעָץ אוֹיפְּן וּוֹעָג צָו בעַנְקָשָׁאָפְטָס-בְּרָעָגָעָס
וּוַיְיַתְּעַ,

נאר מיט אַ לעַצְטָן קוש אַין מִינָּע בִּידְעַ אָוִיגָּן.

עַס לִיגְט שְׂוִין אוֹיף דָּעָר גָּאָרְטָנְבָּאָנָּק מִין מַאְמָעָס אַלְטָע
תְּחִינָּה.
אוֹן אַיך שְׂטִי אַלְזָן נָאָך וּגְאָרְטָנְדִּיק אַונְטָעָר דָּעָם וּוַיְינְשָׁל-בּוּסָם—
ס'אייז פּוֹל דָּעָר קְרוֹג, דָּעָר לִימְעָנָעָר מִיט וּוּאָסָעָר קְלָאָר
אוֹן קִיל
אוֹן ס'בְּיִיגְט אִים אָז מִין לִינְקָע הָאָנָּט צָו לִיפְּן פֿוֹנוּם טְרוּם.

נאר פָּאָרוֹזָאָסְזָע הַיִּסְט דָּעָר פָּאָסְטָעָר פֿוֹן מִין טָאָטָנוֹש שְׁאָף
ニישט יעַקב, נאר אַיְוָאן — אוֹן פֿוֹן זִין גָּאָרְטָל בְּלִיצָט
אָפִיר אַ הָאָק,
אוֹן ס'לִיגְט שְׂוִין אַין זִין בּוֹזָעָם אַנְגָּעָנְרִיָּט
פָּאָר מִין מַאְמָעָס שְׁבַּת-קְלִילִיד דָּעָר זָאָק ?

שאולם טאכטער

צי קענען אויף און אמרת קעניגסטעכטער אווי ווינגען,
וואי דו, שאולס טאכטער, מיכל, האסט געוונינט,
און דינע טרען האבן דורכגערטין אלע בלעטער פון חנ"ך,
און כ'פיל נאך זיער זאלצקייט אויף מיינע ליפן היינט?

איך וויס, דו האסט געטראגן, ווי צו און עקדה
די יונגע גילדער דינע פול מיט שראקעווידיקן ציטער
צו פאלטיאלס חופה-בעט, און איבער דין געלעגער
דעך שאטן פון א פידל איז געווען — דער דרייטער.

דין פאטען האט זיך איינגעשפאנט איזן קיניגשאפט,
וואי אין א יהא,
און ווי אמאל די ערדר, געקערט הערצער יעדן טאג אויפנסני,
און געווארט, איז אויפגין ליבשאפט זאל צו אים,
וואי ורעה אינט פעלד ראש-חודש נאך פארזי.

צי מינסט, איז ס'האט דין פאטען וויניקער פון דיר געליבט
דעם יונגן פידל-שפילער, וואס האט אויסגעפלט זיין נדר?
און דאך — דער קעניג זאל נישט מוזן בעטלען ליבע בי
א פרעמדן,
האט ער אין דודס הארץ געטן זיין שפין א שלידער.

דיין פאטער איז געועזן קראנק אויף שטאלץ, ווי דז אויך
אוון בי דיר אוון יהונתנען צוגענומען די ירושה
ליבע, מיכל,

אוון בי דיר אוון יהונתנען צוגענומען די ירושה
פון שטאלץ, פארויס אויף אגצעע קומענדיקע דורות
אוון אייך געלאוון פון הכהנה די ביטערקייט אוון פושה.

געביי וואלטסטו מיט ברודער דיינעם יהונתנען
זיין שטאלץ אונטערגעשפארט אין זיינע שווערטע שעהען,
ווי חור אוון אהרן משה הענט אין שלאכט מיטן עמלק,
דער קעניג זאל נישט אונטערגיין אין נאכט פון זיין שגעון.

דו אבער אוון דיין ברודער, איר זענט נאכגעלאפּן מיט
געטרײַשאָפּט

אוון געבענטשט, געהיטן יעדע מינדסטע שפּוֹר
פון דודס וויטע טרייט — בעה עס האט דער טרויעֵר
געוויאָנעט אין דער נאכט פון דיינע מידע האָר.

פארוואָס האָסְט נישט פֿאָרגעטען אִים אוון נישט אַרוֹיסְגֶּערִיסְץ
פון זיך, אַט ווי מען רִיסְט אַרוֹיסְ אַ קְרָאָפּוּעַ, אַ דָּאָרָן,
אִים, וְאָסְ האָסְ גַּעֲלָאָזְן דִּיךְ אַלְיִין אַין פֿאָטְעָרָס הָוִוּ
אויף נאכט פֿאָרָאַיְנוֹזָמְטָעַ אוון אויף דעם מלכּס צָרָן?

איצט פרעוג איך נאכטמאָל בַּיְדֵיך —
 צי קעגען אויף און אמת קעניגסטעכטער אויזי ווינגען,
 ווי דו, שאולס טאכטער, מיכל, האסט געווינט,
 און דינע טרעָרָן האבן דורכגעדריסן אלע בלעטער פון תַּנְךְ
 און כ'פִּילְגָּשׂ זַיִעַר זָלֶצְקִיִּת אויף מינע ליפָן הינט?

אונ אויך מײַן לעבען רופט זיך מיט דיין גורל איבער —

מײַן פָּאטָעָר, ווי דער זוֹן פֿוֹן קִיש גַּעֲקָעָרֶט האָט די ערָד
 און אויסגעגענָגָען איז ער אינְסְ פּוֹרֶפּוֹר פֿוֹן זַיִן אוַיסְ
 גַּעֲקִיכְטָן בְּלוֹטְ,
 און מִיד פֿוֹן זַיִעַע פְּעֻלָּדָעָר בְּלוֹזְן גַּעֲלָאָזְטְּ דִי סְטוּזְשָׁקָעְ
 צַוְּ קִינְדָּהִיטְ מִינְגָּעָר אָונְ צָוְם שְׁטִילְןְ נִיגּוֹן פֿוֹן פְּיוֹטְ.

איבער מײַן נאכט סע פִּיבְּעָרֶט אַוְיךְ אַ שְׁמַאלָעָר שָׁאָטוֹן,
 אָונְ מִיד צּוֹקָאָפְּנוֹס פְּלָאָמְטְ דָּעָר „מְנָא תְּקָלְ“ פֿוֹן אַ קְרָבָןְ
 מְאַגְּנָנְדִּיקְן וּוְאַרְטְּ
 (איך וויס אַפְּילְוּ פֿוֹן מִזְבְּחָה דָּעָם נָאָמָעָן אָונְ דָּס אַרטְ).

אונ דאָךְ פַּאֲרָבִּים אַוְיךְ מִינְגָּעָץ צִיּוֹן אָונְ אַוְיךְ פַּאֲרָקְלָעָם די לִיפָּןְ,
 עַס האָט מײַן שְׁלֹכוֹץ נָאָךְ קִינְמָאָל קִינְגָּעָר נִישְׁתְּ גַּעֲהָעָרטְ,
 אָונְ מִיּוֹן בְּלִיקְ, נָאָךְ פּוֹל מִיטְ די נִישְׁתְּ אוִיסְגָּעוֹווִינְטָעְ טְרָעָרָןְ
 גִּיטְ עַרְגָּעָץ ווִיטְ, אַ גָּאנְצְן דָּוָר פַּאֲרוֹיסְ,
 אָונְ מְאַכְּטָ דָּאָרְטְּ פִּיכְטְּ אַ שְׁטִיקְ פַּאֲרָדָאָרְטְּ, מְדָבְּרָדְיקְ עָרָדְ.

עם האט א זאנג געצייטיקט זיך אין פעלד

די קינדרער פון „אונדזער קעטפֿר“
א מותנה

עם האט א זאנג געצייטיקט זיך אין פעלד,
האט זיך א מענטש פאר איר אין חפילה אינגעבעיגן,
ווײַ פאר א נס — אונ דאון מיט זיך אהיינגעטראגן
איר גאנצע זוניקיט אין זינע בידע אויגן.

עם האט א קלאנג געללאנדושעט אויף דער וועלט
פון לאנגן וואגלען ציטערדייך אונ מיד,
האט אים אין זיך א דיכטער אויפגענומען
אונ אים א הימ געהבען אין זיין ליד.

עם האט א קינד געאיינזאמט אין דער נאכט.
זיין דוף נאך מאמע איגענער דערשטייקט אין הייסע טראען —
ס'האט קינדר בעישט געהערט. נאך ס'איו געקומען גאט
אונ אים אין שלאָפּ א שטילן קוש געתן אין שטערן.

אויך איר האט ווענֵס אמאָל געזען די זאנג אין פעלד
אונ אויך געהערט דעם נעדזנדן קלאנג מסתמא.
אונ ס'האט צו אייער הארץ דערטראגן זיך דער דוף
פון ינענעם קינד, וואָס האט געלאָזט אין גאֶדוֹיוֹן זיין מאמע.

טאַ נעמט זיי אלע אויף, גיט זוניקיט פון זאנג
דעם קינד, וואָס וועט אמאָל צו אייך דאָ קומען,
זאל עס אַ שמיכילן טוֹן דאָ גלייך מיט אייך צוואמען.
ווײַ ס'שמייכלען פון דעם טל אַפיר פרימאָרגן בלומען.

ה. לייזוק

צו לייזוקס זעכץיך יאר

מען האט געמוות בי דעם אריינגענג אינבויגן זיך טיף.
פדי נישט אנצושלאגן מיטן קאָפ אין נידעריקן באַלטן,
ווי אומ צו בוקן זיך פאָר גרויסער אַרעמקייט פון שטוף,
וואָס איז אַין יעדן ווינקל דא געלעגן אויסבאהַלטן.

ס'האט אַין אַ קאָלטער כסלוּדִיקָעֶר נאָכָת
דעָר גרויסער צער וואָס גִּיטְּפָּן דָּוָר צו דָּוָר
זיך אַפְּגַּעַשְׁטָעַלְטָ בֵּי אַט דָּעָר קְלִינְגָּרְ שְׁטוֹפָּ
אוֹן אַינְגַּעַזְאַמְלָט זיך אַין עֲרַשְׁטָן שְׂרִיְּפָּן בְּכוֹרָ.

בַּיָּם פְּלָאָם פָּן פָּטָעָרָס רְוִיטָעָר, שְׁטוּרָעָנָגָעָר בָּאָרָד
פָּאָרָגָאנְגָּעָן אַיְזָן אַ קִּינְדָּהִיטָּ טְרִיסְטָלָאָזָן פָּאָרָשָׁעָמָטָן,
אוֹן וּזְאַיְזָן אַוְיַחַד סְגַּאנְצָעָ לְעַפְּנָן שְׁוִין גַּעַלָּאָזָן
די נִשְׁטָן גַּעַשְׁטִילְטָעָ בְּעַנְקְשָׁאָפָּטָ צו שְׂטִילָעָ, מִלְּדָעָ העַנְתָּ.

נָאָר בֵּי דַעַם פְּלָאָם פָּן אַט דָעָר בְּרוּיטָעָר בָּאָרָד
הָאָט אַנְגַּעַצְיַינְדָּן זיך אַ קִּינְדָּעָרְשָׁעָרְ פָּאָרָלָאָגָּ
בָּאָשִׁיךְ צו גַּעַפְּנָן אַלְעָ עַוְלָותָ פָּן דָעָר וּוּלָטָ
דוֹרָךְ קְרַבְּנָן פָּן דַעַם אַינְגָּעָם גּוֹף, דָוְרָךְ וּוּאָרְטָסְ פָּאָרְ
טִיפְּטָן קְלָגָּנָגָּ.

און נישט אויף אוייסצ'וליאן זיך אליאן דורך ווארט,
נאר זיך דורך אים אַריינקנעטען אין דרייען, גולדמייקן ליאם,
א תיקון געבן אלעם, וואס דארשט נאך דער דערליאיונגא,
דורך דער באהעפטונג מיטן זיוג פון א מינדסטער שיין.

ויל עמיז האט געמוות פאָרְקָנָעְכָּטָן זיך צום ליאד,
ויל עמיז האט געמוות מהדש זיין די פִּין
און ערובה זיין פֿאָר אלע פרעמאָד זינד —
האט ער אויף זיך גענומען דאס אליאן.

דאָס „זַיְידֶנָּעַ הַעֲמְדָּלָה“ פֿוֹנוּם קינד צעריסן האָבוֹן ווינטן —
און אַנְגָּעֵקְלִיְּדַת דעם יַנְגָּלָס גּוֹפְּ אַיִן קִיְּטָן האָרט אַוְן שׁוּוֹר —
עס שנְיִידָת זיך זַיְעָרָה קלאנְג אַרְיָין נאָך הַיְינָט אַיִן
אונדועער אוּפֶר,
זַיְיָ וְשַׁאוּעָרָן בֵּין הַיְינָט פּוֹן זַיִן אַוְן אַונְדוּעָר טְרָעָר.

וואּ אַיִן ער נישט געוווען? — נישטָא אַזָּא עַקְדָּה,
זוּ וּוּלְכָעָר לִיְיוֹוִיק זָאָל נישט שלעפָן זיך אליאן,
אוּ טָאָמָעָר דָּאָרָה מעַן עַמְעַצָּן פָּאָרְבִּיטָן,
וּעַמְעַן סְהָאָט אַויְסְגָּעְפָּעָלָט דָּעָר פּוֹחָ אַקְרָבָן זַיִן.

ער איז געוווען אין טרעבלינקע — אויך דארט איז ער געוווען,
ס'זענען נאך אפגעסמאלייט זיינע טאג פון קראמעטאָרִוּם-פֿיעַר,
און צו די גָּאָזְקָאָמְעָדָס פֿוֹן בָּלְשָׁעֵץ אָוּן מאידאנעך
האט ער געגעבן זיינע נעכט צוּשְׁטִיעַר.

ער שטייט בי אלע קרייצונגען און וועגן,
ער שטייט און היהיט די עירובס און די צאמען,
עס זאל בי זיי נישט שטרוייכלען דעם דערלייזערס טרייט,
משיח זאל אין רגע נישט פֿאָרֶזָאָמעַן.

נאר לידיק איז דער וועג און וו-נדיקט מיט דער שפּוֹר
נאך גָּעָזְנְדָע טְרִיטְ, נאך פֿיעַר, רְוִיב אָוּן מָאָרְד —
קערט ער זיך אומ פֿאָרְשָׁעַט אָוּן זעט די גָּאָולָה אָוִיגְּפִּיגְּיָין
בי דעם פֿיְבְּעֶרְגְּנְדיַקְן דּוֹפְּקָ פֿוֹן זִין וּוֹאָרטְ.

אוויפֿיל וויסן אָרוּם די לִיפְנוּוַינְקְלָעַן זיינע
אין אָוּוּפֿיל אָנְגָּעָנְדִּיקָעָר טְרוּיְעָר אָוּן די אוֹיגְּן,
וּוְ ער ווֹאלְט שְׂוִין פֿאָרוּס אָיְדָנָס זִינְד פֿאָרְגְּעַבְן
און אלע עַיוּלוֹתְ, ווּאָס האָבוֹן טְיִפְּעַר אִים גַּעֲפִּיגְּן.

און פֿאָר זִין אַיגָּעָר, גְּרוֹיסָעּ אַיִּנוֹאַמְּקִיט
אייז, דְּאַכְּטָה, דֵּי גַּאנְצָע וּוּלְטָ אַרְוּמִיקָּע צָוּ קְלִיּוֹן,
לְעַכְּרֶת זִי דָּוְרָךְ מִיטָּ זִיךְ דֵּי הִימְלָעָן אָוּן גִּיהְנוּםָס
און שְׁפָאָרֶט זִיךְ אַיְזָן דָּעָר אַיְבִּיקִיט אַרְיִין.

ה י י מ

פָוּן ווַיְפֵל לְעַנְדָעַר שְׁטוֹיב אָוִיכַ דִּינְעַ פִּס, מֵיַּן פָּאַלְק,
פָוּן ווַיְפֵל קְרִיאַצְן אָוִיכַ דִּין גּוֹף דָעַר בְּלוֹטִיק-טִיפְעָר שְׁנִית,
אוֹן הָאָק גַּעַשְׁאָרֶפֶט אָוִיפְסְנִי בַּיְ עַדְן שְׁטִינוֹן
שְׁטַעַנְדִּיק אִיבָעַר דָעַם קָאָפ אוֹן נָאָקוֹן פָוּן אִיעַדְן יִיד.

וּזְאָס פָּאָר אָ פָאַלְק הָאָט נָאָך אֲזַעְלְכָעַנְע אָגָודָת,
וּוְסְפִירַט אִיעַדְעָס ווָאָרְט צַו דָעַר עֲקָדָה
פָוּן תְּקֻופָה בֵּין צַו תְּקֻופָה יַעַדְן דָו אָוִיפְסְנִי,
פָוּן זָקָן בֵּין צַו אַיְינִיקָל — דַי גַּאנְצָע עַדָה.

פָוּן אַיְנָקְוַיְזִיצְיָע-פְּלָאָץ אֵין שְׁפָאַנְיִישָׂן טָלַעַדָא
דוֹרֶך גַּעַטָּא-מוֹיעָרָן פָוּן מַאיַינְץ אוֹן אַמְסְטָעַרְדָּאָם,
בֵּין קִישְׁעַנְעָוָה, מַאיְדָאָנָעָק אוֹן טְרַעְבְּלִינְגָעָק,
וּוְמַיְלָן-שְׁטִינָעָר: פְּילְבּוֹל, מַאָרְד אוֹן פְּלָאָם.

אוֹיטָאָדָאָפָעָס פָוּן גּוֹפִים אוֹן פָוּן סְפָרִים,
בַּיְ וּוְעַלְכָע סְיוּעָרָט דַי שְׁנָאָה צַו דָעַם קְרַבָּן צִיְתִּיק —
נָאָר הָעַכְעָר נָאָך פָוּן פְּלָאָמָעָן אוֹן פָוּן רְוִיך
אוֹן הָעַכְעָר פָוּן דָעַם אַיְגָנָעָם צָעָר אוֹן וּוִיטִּיק

דער טרוים, דער טרוים פון יונגעם וויטן לאנד,
וואס ס'האָס געקוּשט מיט זיינע דורשטייק-הייסע סטראָפֿן
הלוּי, בֵּי דִי פַּרְעָמֶדֶע בְּרָעָגֶעֶס פָּוֹן הִישְׁפָּאָנִיעַ
איַן גְּלִיעָנְדִּיקָּעֶר בענְקַשָּׁאָפְּט אָוֹן איַן שְׂטַילְּן האָפְּן.

פָּוֹן גְּרָעָנִיצַּץ בֵּין צַו גְּרָעָנִיצַּץ אָוֹן פָּוֹן בְּרָאָךְ אָוֹן בְּרָאָךְ
געטְרָאָגָן האָסְט. מֵיַּן פָּאָלָק, דִּין טְרוּם אָיַן אוֹתִיות פָּוֹן סְפָּרִים,
אוֹן אוֹיפָּן האָרֶץ דָּאָס לְיוֹנוֹנְטָעָנָעַ זַעַקְלָמִיטָן בִּיסְלָעָד
פָּוֹן דָּאָרְט, אוֹיפָּף דָּעַם צְוָקָאָפָּנוּס פָּאָר דִי גָּלוּתְּ-קְבָּרִים.

געבענטשט זָאָל זַיִּין דִי שְׁעה, מֵיַּן פָּאָלָק, וּזְעַן קָעָרָסְט זַיִּיךְ אָוּט
איַן לאָנְד יְעַנְעַם פָּוֹן אַלְעַ סְטָאָצְיָעַס פָּוֹן דִּין פִּין,
אוֹן סְלָעָרָנְט דִּיךְ דָּעַר קוֹוָאָל, דָּעַר פָּעָלְדוֹ, דָּעַר זָומָפּ,
דָּעַר שְׁטִין
דָּאָס וּוֹאָרט, דָּאָס לְאַנְגְּ-פָּאָרָגָעָסְעָנָעַ בְּגַעֲמָעַן אָוֹן פָּאָרְשְׁטִין —
דוֹ שְׁטָאָמָלְסְט עָס, דוֹ שְׁלוֹכְצְסְט עָס אָוִים, דוֹ זִינְגְּסְט עָס אָוִים —
מֵיַּן הַיִּם.

רְשֵׁיִם ה

I

דָּם עַל פֶּטֶן גַּעֲבָאָט

5	דעַר אַגְּהוֹבַ פָּוָן אַ לִיד
7	כִּבְין דּוֹרְכְּגָעָוּוִיקַט מִיטַּ דִּיר
8	סְ'הָאָט זִיךְ צַעְצּוּוִיגַט
9	כִּישְׁטְּיַי אִין דּוּרַ מִיטָּאָגְצִיַּט
10	סְ'בְּלִיעָן
11	מִין הָאָרֶץ לוֹיְפֶט צַו דִּיר
12	אַ בְּרוּוֹ
13	אַיךְ וּוֹאָלַט גַּעֲוָאָלַט אַמְּאָל דִּין מַאְמָעַן וְעַן
14	מִין נַאְמָעַן
15	וְוי בְּעַרְעוּעַס וּוַיִּסְעַ
16	מִינְעַ העַנְטַ
17	בְּעַנְקָשָׁאָפַט
18	מִין שְׁטָאָט
	לִידְעַר אָנוּ אַ נַּאְמָעַן
20	I
21	II

פָּאָרוּיְאַנְעַטְעַר פְּרִילִינְג

22	I
24	II
26	III

27	מיין זיארטן
29	ווען כ'בין אוועק פון דיר
31	אַ לִידּ פָּוּן נְעַכְתָּן
33	בָּאֲגָעָגָעָנִישׁ
35	II
37	מיין האנט
39	אויף טראעלעך פון וואגאנ
40	אַ בְּרִיוֹו פָּוּן אַזְבָּעָקִיסְטָאָן
43	עס איז אַמְּאָל
44	קרעַלְן
45	עס איז מיין האנט-גָּעַלְעַנְךָ
46	צְוִוִּישָׁן מֵיִן לִיפָּ
47	אַ שְׁעהּ מִיטּ זִיךְ
48	דָּעַרּ שְׂמִיכָל טְרוּיְעָרֶט
49	מעַן זָאָנְט
50	אַ נִיּ קְלִיְיךְ
51	אויב דו וועסט מיד מאגען
52	אויב ס'וועט

53	מיר דאכט
54	איך שענק דיר
55	קיינער וויסט עס נישט
56	וואס העלפט
57	בашערטקייט

II

באים גורל צו נאסט

61	כיבין ווי די שוועל
62	מיר זעגנון געפֿאָרֶן צו תשליך
64	ווארט מײַנס
65	צֵי לוֹוִינְטַע עַס נָאָך
66	ווערטעד
67	ווערד סַאיַזְהַיִינְטַע גַּעַזְוָנְד
	ליידער פּוֹן תְּפִיסָה
68	I גַּעֲבַעַט אִין דָּעַר נָאָכַט
71	II נָאָכַט
73	III דָּעַר מַעֲנְטַש — אַלְיַיְן
75	שפַעַט " האָרְפַּסְט

76	דער שיפער ברעג
77	שטייקעריען
78	טוי
79	א מעשה'לע פאר קליגען קינדער און פאר גרויסע דיכטער
84	וואלפס-בעז
86	אלטע פרוייען קויפן בלומען
87	זונ – בלומען
89	„וואסילֵי-בלאושענַגַּיִי“
92	די קוקאווקע
96	דורות
99	חויה
100	רחל
102	שאלנס טאכטער
105	עס האט א זאנג געצייטיקט זיך אין פעלד
106	ה. לויויק
110	הימ

פּוֹן רָחֵל הַ קָּאָרְן זָעֲנָעָן בִּיז אִיצְט דָּעָרְשִׁינְגָּעָן :

„דָּאָרְפָּי“, לִידְעָר, פֿאָרְלָאָג פּוֹן בָּ. קְלַעַצְקָיָן, ווַילְגָּס 1928.

„עָרְדָּה“, דָּעָרְצִילְוָנְגָּעָן, פֿאָרְלָאָג „לִיטְעָרָאִירִישָׁן בְּלָעְטָעָר“, וָאָרְשָׁע 1936.

„רוּוִיטָעָר מָאוֹ“, לִידְעָר, בִּיבְּלָאָטָעָה פּוֹן יִידְיָוָן פָּ. ט. נ. קְלוּבָּ, וָאָרְשָׁע, 1937.

„הַיִּים אָוֹן הַיִּמְלָאָזְקִיִּיטָּה“, לִידְעָר, פֿאָרְלָאָג, צָעָנְטְּרָאָלָּה, פֿאָרְפָּאָנָּד פּוֹן פּוֹיְלִישָׁע יִידָּן אִין אַרְגְּנָנְטִינָּע, 1948.

